

கூடியகம்

கலை கிலக்கிய மாது இதழ்

விலை 5/-

கைலாசின்
முதலாண்டு
நினைவாக

- மெள. சித்திரலேகா
- சி. சிவசேகரம்
- யோ. பெனடிக்பாலன்
- மணி
- லீ. எம். குகராஜா
- தணிகையன்
- மகாவலி
- செ. யோகநாதன்

15-12-1983

4

வக்யாசு

மூலக் காவியக் கவிதை

— 2 —

கவிதைகள் . நயல்
 கவிதைகள் . சி
 கவிதைகள் . நயல்
 கவிதைகள் . நயல்
 கவிதைகள் . நயல்
 கவிதைகள் . நயல்
 கவிதைகள் . நயல்
 கவிதைகள் . நயல்

கவிதைகள்
 கவிதைகள்
 கவிதைகள்

1981-82

- வட்டமேசை மாநாடு
- தமிழ் மக்கள் பாதை
- இந்தியத் தலையீடு

தேசப்பற்று மிக்க இயக்கங்கள், ஸ்தாபனங்கள், அறிஞர்களின் தொடர்ந்த வலியுறுத்தல்கள் ஜெயவர்த்தனாவின் யூ. என். பி அரசை தமிழர் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காணவும் சகல கட்சிகளையும், சமூக இயக்கங்கள் - அறிஞர்களையும் கொண்ட மாநாட்டைக் கூட்டவும் நிர்ப்பந்தித்துள்ளது.

சிறப்பாக நாட்டின் பிரதான கட்சியான சிறிலங்கா சுதந்திரகட்சியும் அதன் சார்பில் இன்றைய எதிர்க்கட்சித்தலைவரான அனூராவும் மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதென உறுதியாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் அறிவித்துள்ளது நாட்டில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது.

நத்தார் பண்டிகைக்குப் பின்னர் மாநாடு கூட்டப் படுமென ஜெயவர்த்தனா அரசு அறிவித்து விட்டது. இதனைத் தாயகம் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும். அதே வேளை, தேவையற்ற நிபந்தனைகள் - கோரிக்கைகளாலோ, கௌரவப் பிரச்சனைகளாலோ மாநாடு தடைப்படக் கூடாதெனவும் வேண்டுகிறது.

ஒரு பிரதேசமா, தனித்தனி இரண்டு பிரதேசங்களா அல்லது ஒன்பதா என்பது முக்கியமல்ல, பரந்து பட்ட மக்களது தேவைகளையும் விருப்புக்களையும் அறிந்து அதன் அடிப்படையில் சமுதாய பொருளாதார ரீதியாகப் பொருத்தமான முறையில் சுயாட்சிப் பிரதேசங்கள் அமைக்கப்படுவது பயனுள்ளது.

எனினும் சிலர் எதிர்பார்ப்பது போல் இத்தீர்வு பிரச்சனைகளின் அடிவேர்கள் வரை செல்லும் என்றோ இன்றைய நெருக்கடிகளின் அடிப்படைக் காரணங்களை அகற்றும் என்றோ நம்புவதற்கில்லை.

வளரும் பொருளாதார நெருக்கடியைத் திசை திருப்பிப் பிற்போக்கு அரசாங்கம் பாவிக்கக்கூடிய ஒரு வலிய ஆயுதம் இனவாதம். அடக்கு முறைச்சட்டங்களும் பயங்கரமான ஒடுக்கு முறையும் இல்லாது அரசு நாட்டை ஆள முடியாத நிலைக்கு வருவது தவிர்க்க முடியாதது. அண்மைய சம்பவங்கள் இதனை மேலும் நிரூபித்துள்ளன.

இலங்கை முழுவதும் பாதிப்பேற்படும் ஒரு குழ்நிலையில் இந்தியத் தலையீடு நிகழ்வதை விரும்பும் சக்திகள் இங்கு இல்லாமற் போகமாட்டார்கள். நாம் முன் எச்சரிக்கையுடனும் சுட்டுக் கோப்புடனும் செயல்பட வேண்டிய காலம் இது.

இனத்துவேசம், முற்போக்கு தேசபக்த சக்திகளினிடையே ஒற்றுமையின்மை என்பன இன்று எதிரியின் பலமான ஆயுதங்கள். தமிழர்களுடைய பிரச்சனைக்கு சரியான அரசியல் தீர்வு காணவும், ஒரு சுதந்திர தேசிய பொருளாதாரத்தை முன்னெடுக்கவும், மனித உரிமை, ஜனநாயக — தொழிற்சங்க உரிமைகளை மீட்டெடுக்கவும் பாதுகாக்கவும், நாட்டின் சுதந்திரம், இறைமையை நிலைநிறுத்தவும் எதிரணி ஜனநாயக சக்திகள் ஒன்றுபட்டு செயல்படுவது தவிர்க்கமுடியாத தேசபக்த கடமையாகும்.

இந்திரா அம்மையாரின் தலையீடு தவிர்க்கமுடியாமல் ஏற்பட்ட ஒன்று எனினும், தமிழர்களின் எதிர்காலத்துக்குரிய மார்க்கம் அந்நியத் தலையீட்டை அடிப்படையாய்க் கொண்டதாக அமையவேண்டும் எனும் எதிர்பார்ப்பு மிகவும் ஆபத்தானது. இத்தகைய எண்ணங்களே கடந்த காலத்திலும் பல தவறான போக்குகட்குக் காரணமாக இருந்துள்ளன.

சுதந்திரம் — தேவைகள் இவ்வளவுதான் என்பதற்கு ஒரு வரையறை இல்லை கால வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப அவை தொடரும்.

இன்றைய சூழலில் தமிழ் மக்களும் ஸ்தாபனங்களும் பேச்சுவார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதும் பெறக்கூடிய உரிமைகளைப் பெறுவதும் சரியானதே.

நீண்ட காலமாகவே குறுகிய அரசியல் சிந்தனைகட்குள் தம்மை முடக்கிக்கொண்ட பரந்துபட்ட தமிழ் மக்கள் தேசிய முற்போக்குச் சக்திகளுடன் இணைந்து செயற்படும் வேளை வந்துவிட்டது. பிற்போக்குச் சக்திகளால் ஏமாற்றப்பட்ட தமிழ் மக்கள் விழித்தெழும் காலகட்டம், பாராளுமன்ற அரசியல் தன் இறுதியாத்திரையைத் தொடங்கியுள்ள காலகட்டமாகும்.

ஜனநாயக உரிமைகள் மட்டுமன்றி மனித உரிமைகளுக்காகவும் இலங்கையின் சகல முற்போக்கு தேசபக்த சக்திகளுடனும் இணைந்து போராடும் நேரம் — வேளை வந்துவிட்டது தமிழ் மக்கள் அந்நிய ஆதரவை நம்பிக் கருத்தழிந்து மேலும் தங்களைத் தனிமைப்படுத்தாமல் நாடு முழுவ்தினதும் விமோசனத்திற்கான போராட்டத்தில் இணைய முள்வரவேண்டும்.

இந்திராகாந்தி அம்மையாரின் தலையீடுபற்றி ஒரு வேளை குறுகிய காலக் கண்ணோட்டத்தில் மகிழ்ச்சியடைய சிலருக்கு விருப்பமிருக்கலாம். நீண்டகாலப் பார்வையில் அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமல்ல.

இலங்கையின் உள்விவகாரத்தில் இந்திய அரசு தலையிடும் சூழ்நிலைக்கு இலங்கை அரசே முக்கிய பொறுப்பேற்கவேண்டும்.

இலங்கை அரசு தான் வளர்த்த பூதங்களான கட்சிக் குண்டர்களும், ஆயுதப்படைகளுள் உள்ள தீய சக்திகளும் கட்டுக்கடங்காது போனபோதுதான் விழித்தது. காலம் கடந்தும் விட்டது. இனவாதப் பத்திரிகைகள் அரசாங்கத்தின் கையாலாகா நிலையில் கைகொடுக்கமுடியவில்லை. இடதுசாரிச் சதி, அந்நிய வல்லரசுத் தலையீடு, என்றவிதமான பிரசாரங்கள் அரசாங்கத்தை மேலும் சிக்கலில் தள்ளின. சிறைச்சாலை மரணங்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தை சர்வதேச அரங்கில் ஊமையாக்கின. இந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒரு சிலரின் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் பசிக்குத் தீனி போடவே அரசாங்கப் பிரமுகர்கள் முற்பட்டனர்.

இந்தியத் தூதரகத்தின் மீதான தாக்குதல்—அதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் நடத்திய இந்திய விரோத பிரசாரத்தினின்று பிரிக்கமுடியாத ஒன்று. இந்திய முதலீடுகள் மீதான தாக்குதல்கள் இந்திய வம்சாவழியினர் மீதான வன்முறை என்பன இந்தியக் குறுக்கீட்டுக்கு வசதிசெய்து கொடுத்தன.

தேசநலனைப் பாதுகாக்கவும், சர்வதேச அரங்கில் சுதந்திரமடைந்த நாடுகள், இலங்கை அந்நியத் தலையீட்டுக்கு ஒரு முன்மாதிரியைக் கொடுத்துவிட்டதே என்று கவலைகொள்ளாதிருக்கவும் வட்டமேசை மாநாடு பயனுள்ள ஒன்றாக அமையவேண்டும்.

கைலாசின் நினைவாக...

பேராசிரியர் கைலாசபதி மறைந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தி யாகின்றது. அவரது நினைவுகள் மக்களின் பல்வேறு மட்டங்களில் பசுமையானதாகவே காணப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் குறுகியகால வாழ்வில் அவர் தனது சக்திக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஏற்ற விதமான சமுதாயப் பங்களிப்பைச் செய்தமையேயாகும்.

அவர் தழுவி நின்ற தத்துவம் கோட்பாடு கொள்கை, லட்சியம் முழு மனிதகுல விடுதலையை மையமாகக் கொண்டவை. அவற்றின் அடிப்படையை ஆழமாகப் பற்றிக் கொண்டதனால் தனது பங்களிப்பிற்கான சமுதாயப் பார்வையை மிகவும் தெளிவாக்கிக் கொண்டார். அத்தகைய ஒரு நிலைப்பாட்டின் மூலமே அவரால் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தையே உருவாக்க முடிந்தது. தமிழ் இலக்கியத்துறையில் குறிப்பாகவும் கல்வி, கலை, வரலாறு, அரசியல் போன்ற துறைகளில் பொதுவாகவும் கைலாசபதி தனது ஆளுமை முத்திரையைப் பதித்துச் சென்றுள்ளார்.

கைலாசபதியின் எழுத்துக்கள், பேச்சுக்கள், நடைமுறைகள், அவற்றின் ஊடே சமுதாயத்தை அகத்தாலும் புறத்தாலும் அவர் நோக்கிய பார்வை அறிவியல் துறை சார்ந்த புத்திஜீவிகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாகும். கைலாசின் அறிவியல் பார்வையில் அடிப்படைத் தத்துவ நோக்கும், நிதானப்போக்கும், நிறைந்து காணப்பட்டன. அவரிடம் உணர்ச்சிவசம் நிறைந்த அரசியல் ஆடம்பரங்களோ அன்றி வித்துவத் தன்னகங்காரப் போக்கோ இருந்ததில்லை. தன்னடக்கமான உள்ளார்ந்த உறுதி மிக்க அரசியல் நிலைப்பாடு அவரிடம் இருக்கவே செய்தது. அவர் ஒரு போதும் வாழ்க்கையில் இருந்து அரசியலைப் பிரித்துப் பார்த்தது கிடையாது.

கைலாசபதியின் சமுதாயப் பங்களிப்பை மறைக்கின்றும் புவர்களும், மறுக்க முனைபவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையே. அத்தகையவர்கள் ஒரு சமுதாய விழிப்பிற்கும், மாற்றத்திற்கும் தகுந்த பங்களிப்பை வழங்கிய ஒரு அறிஞருக்கு எதிராக வசைபாடுபவர்களாக மட்டுமே தம்மை அடையாளம் காட்டிக் கொள்வார்கள்.

தனது சக்தி ஆற்றல் என்பவற்றைக் கொண்டு அடிப்படையான சமுதாய மாற்றத்துக்கான தன்னுடைய பங்களிப்பைச் செய்தார். அவரது எழுத்தும் வாழ்வும் சமூக மாற்றத்திற்காகச் செயற்படும் சக்திகளுக்கு என்றும் நம்பிக்கை தருவதாகும். அதுவே அவரது வாழ்வின் விருப்பும் சிறப்புமாகும்.

கைலாசபதிக்கு நாம் அளிக்கும் கௌரவம்

○ சி. சிவசேகரம்

கைலாசபதியின் திடீர் மறைவு கைலாசபதியின் கருத்துக்கள் பற்றியும் கைலாசபதியின் பங்களிப்புப் பற்றியும், அவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே இருந்துவந்த விவாதத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியாது. கைலாசபதியின் இலக்கிய விமர்சனப் பங்களிப்பு அவரது மற்றைய பங்களிப்புக்களைவிட அதிக அளவுக்கு விவாதத்துக்குரியதாக இருந்ததன் காரணம் அது தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்தில் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது என்பதே.

இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பரிமாணத்தை, அதிலும் முக்கியமாக தமிழ் இலக்கிய மரபுக்குள் நாமே பரம்பரை பரம்பரையாக ஏதெதையோ ஏற்படுத்தி நம்மையே ஏய்த்துக்கொள்ளப் பயன்படுத்தி வந்துள்ள ஒரு சூழலில், உணர்த்துவது நடைமுறையில் எளிதான காரியமல்ல. மரபு மரபு என்று சொல்லி வக்கிரப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றைச் சரியாக இனங்கண்டு இதுதான் மரபு என்று அதன் காலஞ் சார்ந்த தன்மையை அதன் வரலாற்றோடு சேர்த்துக் காட்ட முனைவதும் எளிதான காரியமல்ல. தமிழ் இலக்கியம்பற்றிய சரியான ஒரு சமுதாயப் பார்வை என்பது அப்படியே மேற்கிலிருந்து பரிவர்த்தனை செய்யக்கூடிய ஒன்றல்ல. மேலைநாட்டிலிருந்து நமக்கு வந்த ஆய்வு முறைகளே நமக்கு அவசியமான ஆய்வு அடிப்படைகளை வழங்குவனவாக இருந்தபோதும் சமுதாய வரலாற்று வேறுபாடுகளைப் புறக்கணித்து ஒன்றுபோல இன்னொன்றை ஆராய்வது சாத்தியமில்லை. ஆயினும், தகவல்களின் போதாமை, தெளிவினங்கள் என்பன வழி காணலைக் கடினமாக்கும்போது சில சமயம் வேறு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் அனுபவங்களைத் துணைக்கு அழைக்கிறோம். அவை நமக்கு ஒருபுறம் வழிதேடலில் உதவுவது

போன்றே மறுபுறம் வழிதவறவும் செய்ய இடமுண்டு. எனவே தேடல் என்பது மிகுந்த விழிப்புடன், திரும்பத்திரும்ப மறுபரிசீலனைகளுடன் நடத்தவேண்டிய ஒன்று.

கைலாசபதியின் தேடற்பணி ஒரு முன்னோடியினது. எனவே அங்கு தவறுகட்கு இடம் உண்டு. கைலாசபதி நம் இலக்கியச் சூழலில் இருந்த இருளில் வீசிய ஒளி, சூழல் முழுவதையுமே சரியாகக் காண உதவியதா அல்லது எதையாவது தவறாக அடையாளம் காணச் செய்ததா என்பதைவிட அந்த ஒளி மேலும் ஒளியேற்றவும் நம் சூழலை நாம் மேலும் நன்கு அறியவும் அழகுபடுத்தவும் சாத்தியமாக்கின்றது என்பதே முக்கியமானது.

கைலாசபதியின் நிலைப்பாடுகளைப் பத்தாம்பசலித்தனமான நிலைப்பாட்டினின்று (பகுத்தறிவு பேசுகிற திராவிட இயக்கத்தின் தமிழ் முதன்மை வாதம் உட்பட) எதிர்ப்பவர்களது வாதங்கள் அவை எழமுன்னமே விழுந்துவிட்டன.

கைலாசபதியின் தாக்குதல்களைப் பிற்போக்கு வலதுசாரிக் கண்ணோட்டங்களினின்று ஆனால் ஏகாதிபத்திய சார்பான நவீனத்துவத்தின் துணையுடன் தொடுத்தவர்கள் இன்னமும் தம் காரியத்தில் ஓயவில்லை. ஆயினும் இவர்களது நோக்கங்கள் இனங்காணப் பட்டுவிட்டன. அதைவிட, மாக்ஸிய விரோதக் காரணங்கட்காக கைலாசபதியின் கருத்துக்களில் உள்ள குறைகளை அவற்றின் அடிப்படைக் கோளாறுகச் சித்தரித்தவர்களது விமர்சனங்களும் உள்ளன.

கைலாசபதியின் பங்களிப்பை முன்னையவற்றினின்றும் வேறுபட்ட அரசியல் கோணங்களினின்று விமர்சிப்பவர்கள் சில சமயம் அடிப்பாணையில் கருகிக்கிடக்கும் சோற்றை வைத்து முழுப்பாணைச் சோற்றுக்கும் 'ஒரு சோறு பதம்' காட்டுகிற விதமாகவும் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கைலாசபதிபற்றிய கண்டன விமர்சனங்கள் எல்லாமே அடிப்படையோ நியாயமோ அற்றவை என்று வாதிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் கைலாசபதிக்கே இருந்திருக்க அவசியம் இல்லை. சார்ள்ஸ் டாவினின் பரிணாமக் கொள்கையில் உள்ள முக்கிய குறைகள் பற்றிய அறிவு அந்தப் பரிணாமக் கொள்கையின் அடிப்படையை உண்மையில் வலுவூட்டி டாவினின் சாதனையை மேலும் முக்கியப்படுத்தி உள்ளன. இது மாக்ஸுக்கும் பொருந்தும், மாஓவுக்கும் பொருந்தும். ஏன் கைலாசுக்குப் பொருந்தக் கூடாது?

கைலாசபதியின் கருத்துக்கள் பற்றிய விமர்சனங்களை அவற்றில் உள்ள உண்மைகளதும் வாதங்களது வலிமையினதும் அடிப்படையில் மதிப்பிடுவது கைலாசபதிக்கு நாம் அளிக்கும் கௌரவமாகும். விஷமத்தனமான நோக்கங்களையும் சிறுபிள்ளைத்தனமான வாதங்களையும் நம்மால் அடையாளங் காண முடியுமாயின் அது பயனுள்ளது. பாரதூரமான எந்தவொரு விமர்சனமும் ஒரு ஆய்வுமுறையினதோ, கொள்கையினதோ வலிமையைப் பரீட்சிக்க உதவும் அளவுக்கு அதை மேலும் சிறப்பிக்க உதவ முடியும். எனவே கைலாசபதிபற்றிய பாரதூரமான விமர்சனங்கள் நம்முடன் உடன்பாடற்ற கருத்துடையனவாயினும் வரவேற்கத் தக்கனவே.

நாம் உண்மையில் எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டியது கைலாசபதியின் சில 'நண்பர்களிடமே'. கைலாசபதியின் கருத்துக்களைத் தங்கள் வசதிக்கேற்ப திரித்துத் தங்கள் தவறான வாதங்கட்கெலம் கைலாசபதி என்ற முத்திரை குத்தி விற்பனை செய்கிற கூட்டம் மிகவும் ஆபத்தானது. (பதினேழு வருடங்கட்கு முன் மாஜவைக் கடவுள் ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்த முற்பட்ட லின் பியாஓ, நால்வர் கும்பல் போன்றோர் மாஜவின் தவறுகளை எல்லாம் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தியது நினைவிருக்கலாம்).

கைலாசபதியின் பார்வை ஒரு வலிமையான சமுதாய விமர்சனப் பார்வை. அங்கு விமர்சனக் கண்ணோட்டம் முக்கியமானது. விமர்சனம் கைலாசபதியோடு நின்றுவிடவேண்டும் என்று வாதிப்போர் கைலாசபதிக்காக அல்ல தங்களது பலன்களை மூடிக்கட்டவே செயற்படுகின்றனர்.

கைலாசபதி விமர்சனத் துறையில் வகுத்த பாதை ஒற்றையடிப்பாதையுமல்ல, மொட்டைச் சந்துமல்ல. அது அகலமாக வெகுதூரம்வரை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும், அதுவே அவருக்கு அளிக்கக்கூடிய அதி உயர்ந்த கௌரவம்.

● பயன்தரும் திறனாய்வு

அதீத தனிமனித வாதத்தாலும், அர்த்தமற்ற கோஷ்டிமனப்பான்மைகளினாலும் வலுவழிந்து கிடக்கும் இன்றைய திறனாய்வு குறைந்தபட்சமான பொதுப் பண்புகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் எழுத்தாளருக்கு மட்டுமன்றி சமுதாயம் முழுவதற்குமே பயன்தரும் ஓர் அறிவுத்துறையாக அமையும்.

க. கைலாசபதி

இலக்கியமும் திறனாய்வும்

● தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் கடந்த வருடம் மாதந்தோறும் நடாத்தப்பெற்ற பாரதி நூற்றாண்டு ஆய்வுரைகளை தொடர்ச்சியாக கட்டுரை வடிவில் தருகிறோம்.

— ஆசிரியர் குழு

பாரதியும் பெண் விடுதலையும்

— மொ. சித்திரலேகா

பெண் விடுதலை என்ற தொடர் இன்று பலராலும் எமது சமூகத்திற் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எனினும் இத் தொடர் இதன் முழுமையான அர்த்தத்தில் பரவலாகப் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. இத் தொடர் இன்னும் பல்வேறு தப்பிப்பி ராயங்களையும் தயக்கமயக்கங்களையும் ஏற்படுத்துவதாயுள்ளது. பெண் விடுதலை — Women's Liberation என்ற தொடர் பற்றிய தவறான பிரசாரம் இதற்குக் காரணமெனலாம். பெண் விடுதலை என்றதும் அது ஆண்களுக்கெதிரானது எனக் கருதுகின்றனர் ஒரு சாரார். குடும்பம், சமூகம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற்ற எத்தகைய ஒழுக்க விதிகளுக்கும் உட்படாத வாழ்க்கை நோக்கமே பெண் விடுதலை எனக் கருதுகின்றனர் இன்னோர் சாரார். இவ்விருவகைக் கருத்துகளும் பெண் விடுதலை என்ற கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளாதோராலும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாதோராலும் பிரபல்யப்படுத்தப்படுகின்றன.

இத்தகைய பெண் விடுதலை சம்பந்தமான கருத்துகளும் ஆதாரமற்றவை என்பதற்கில்லை. மேற்கில், குறிப்பாக அமெரிக்காவில் அறுபதுகளில் தோன்றிய பெண் விடுதலை இயக்கங்களின் சில கருத்துகளாக மேற்கூறியவை காணப்பட்டன. இவையே பொதுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் எம் மத்தியிலும் பரவலாக்கப்பட்டன.

ஆனால் எத்தகைய கோட்பாடும், கருத்தோட்டமும் நாட்டுக்கு நாடு, சமூகத்துக்குச் சமூகம் வெவ்வேறு பரிமாணங்களைப் பெறுவது கண்கூடு. அந்தந்த நாட்டு வரலாற்று, சமூக, பொருளியல், அரசியல் நிலைமைகள் இந்தப் பரிமாணங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. ஆகவே பெண் விடுதலை என்பது உலகப் பொதுவான ஒரு கோட்பாடாக இருப்பினும் வளர்ந்த மேற்கைரோப்பிய நாடுகளைப் போலல்லாது எமது நாடு உட்பட

ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் அதன் கருத்தும் பரிமாணமும் வேறுபடுகின்றது. பெண் விடுதலை தனி நபர் சுதந்திரம் என்ற வகையில் மட்டுமன்றி சமூக விடுதலையின் ஒரு முக்கியமான படி என்ற கருத்து இந்நாடுகளில் அழுத்தம் பெறுகின்றது. ஏனெனில் இந்த நாடுகளில் சில தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவை. இன்னும் சில தேசிய நிர்மாணத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவை. இத்தகைய நாடுகளில் தேச விடுதலைக்கும், தேச நிர்மாணத்துக்கும் சமூக உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரது பங்கும் மிக முக்கியமானது. எனவே இங்கு பெண் விடுதலை என்பது சமூக விடுதலையுடன் ஒன்றிணைந்ததாக சமூக விடுதலைக்கு அத்தியாவசியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

முற்காலத்தைப் போலல்லாது இன்றைய காலகட்டத்தில் பெண் கணவன், தந்தை முதலியோருடைய அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலையடைந்துவிட்டாளெனவும் நவீன தொழில் முறைகள் பெண்ணை உழைத்து வாழும் சுதந்திர ஜீவியாக்கியுள்ளன எனவும் கூறப்படுகின்றது. நிலவுடமைச் சமூகத்தில் ஆணின் குடும்ப அதிகாரத்தில் பெண்ணுக்கிருந்த இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் இன்று தளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பது உண்மைதான். ஆனால் பெண் இன்று முற்று முழுதான சுதந்திரஜீவியல்ல. குறிப்பாக ஆசிய நாடுகளில் நவீன ஆலைக் தொழில்கள் பெண்களை வெகுவாகச் சுரண்டுகின்றன. இந்நாடுகளிற்காணப்படும் சுதந்திர வர்த்தக வலையங்களில் பெண்களும் சிறுவர்களுமே பெருமளவு வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் மிக மோசமான வேலைச் சூழலில் குறைந்த ஊதியத்துக்கு வேலை செய்கின்றனர். நிலப் பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் நிலவிய ஒரு வகையான அடக்குமுறையிலிருந்து விடுபட்ட போதும் இன்னொரு வகையான சுரண்டலுக்கும் அடக்குமுறைக்கும் பெண்கள் ஆளாகியுள்ளனர். சுரண்டல், அடக்குமுறை ஆகியவற்றின் வடிவம் வேறுபடுகின்றதேயொழிய அவை தொடர்ந்து நிலவுகின்றன.

மேலும் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பெண்கள், கல்வி போன்ற சில துறைகளில் முன்பிருந்ததைவிட முன்னேற்ற மடைந்து காணப்படுகின்றனர் என்பது உண்மைதான். எனினும் நவீன மயமாதலின் தீய விளைவுகளால் பெண்கள் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் மறுக்க முடியாது. புதிய இயந்திரமயமாகிய தொழிற் துறைகள், பணப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி முதலியவற்றால் பாரம்பரியமாகப் பெண்கள் செய்து வந்த தொழில்கள், அவற்றால் அவர்களுக்கிருந்த பொருளாதார சுதந்திரம் போன்றவை அழிந்தன. 1

1911-ம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி இந்தியாவில் பெண்களின் மொத்தத் தொகையில் முப்பத்துநான்கு வீதமானோர் குடிசைக் கைத்தொழில், சிறு வியாபாரம் போன்ற துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் எனத் தெரிகிறது. ஆனால் 1972-ம் ஆண்டு இது பன்னிரண்டு வீதத்துக்கும் குறைவாக வீழ்ச்சியடைந்தது 2. இதுபோன்ற தகவல்கள் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் நிலை முன்னேற்றமையைக் குறிக்கின்றன. எமது நாட்டிலேயே தோட்டத் தொழில், சிறு கைத்தொழில் முதலிய துறைகளில் ஆண் தொழிலாளிக்கும் பெண் தொழிலாளிக்குமிடையே காணப்படும் சம்பள வேறுபாடு ஆண், பெண் சமத்துவம் பற்றிய நோக்கு தொழிற் துறையில் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காட்டுகிறது.

முன்றும் உலகநாடுகள் சிலவற்றில் குறிப்பாக தாய்லாந்து, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் வளர்ந்துள்ள உல்லாசப் பயணத் துறையில் பெண்கள் மிக மோசமான சுரண்டலுக்கும் கலாசார சீரழிவிிற்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இந்நாடுகளைச் சேர்ந்த பல உல்லாசப்பயணக் கம்பனிகள் உல்லாசப் பயணிகளைக் கவர்வதற்காகவும், லாபம் சம்பாதிப்பதற்காகவும் பெண்களை விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துகின்றன. இதிலும் உல்லாசப் பயணிகளிடமிருந்து பெறப்படும் பணத்தில் இருபது வீதமே பெண்களுக்குச் சேருவதாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய நிலையில் பெண்கள் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு மட்டுமன்றி ஒழுக்கக்கேட்டிற்கும், ஆண்ம அழிவிற்கும் ஆளாக்கப்படுகின்றனர். தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இன்று காணப்படும் பெண்ணுரிமை இயக்கங்கள் இந்நிலைமைக்கெதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றன.

இத்தகைய ஒரு பின்னணி விளக்கத்துடன் தான் நாம் இன்று பாரதி கூறிய பெண் விடுதலை குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. அப்போதுதான் பாரதி கூறிய கருத்துக்களில் பொருத்தமானவை எவை அழுத்தம் பெறவேண்டியவை எவை என்பது புலப்படும்.

* * *

பாரதி வாழ்ந்த காலம் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்கள் உலகமெங்கும் பரவலாகத் துளிர்க்கத் தொடங்கியிருந்த காலமாகும். குறிப்பாக ஆசியாவில் பெண்ணுரிமை கோரும் இயக்கங்கள் ஆங்காங்கு தோன்றியிருந்தன. மேற்கே துருக்கியிலிருந்து கிழக்கே சீனாவரை இவ்விடுதலையார்வம் கரைபுரண்டோடியது பெண்கள் மட்டுமன்றிப் பெண் விடுதலைக்காக ஆண்கள் பலரும் குரலெழுப்பினர், ஆதரவு தந்தனர். ஏனெனில் ஆசிய

நாடுகளில் பெண் விடுதலையானது, தேசவிடுதலை, சமூக விடுதலை ஆகிய தளங்களிலிருந்தும் நோக்கப்பட்டதால் பரந்த ஆதரவைப் பெற்றது. துருக்கியில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியிலிருந்தே பெண் விடுதலை தொடர்பான கருத்துக்கள் பரவலாகின. சிவனிலும் இதே காலகட்டத்தில் தேசியவாதிகளும் சிந்தனாவாதிகளும் பெண்கள் சுதந்திரம் பற்றிப் பேசினர். இவர்களுள் தேசியவாதியும், பெண்ணுரிமை வாதியுமான சியூசீன் (1875—1907) முக்கியமானவர். இவருடைய கவிதையொன்றையும் சொற்பொழிவையும் பாரதி மொழி பெயர்த்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவிலும் மகாத்மா காந்தியிலிருந்து அன்னி பெசண்ட்வரை, தேசியவாதிகளாகவிருந்தோர், பெண்கள் நிலையை முன்னேற்றுதல், அவர்களுக்கிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் என்பன பற்றிப் பேசியும் எழுதியும் வந்தனர்.

சுப்பிரமணியபாரதியின் பெண் விடுதலைக் கருத்துகள் இத்தகைய பின்னணியில் தோன்றியவையாகும். பாரதி, உணர்வு மீதூரப்பெற்ற கவிஞராகவும் இருந்தமையினால் இந்தியப் பெண்களின் பரிதாபகரமான, துயர் தோய்ந்த நிலையினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார். பெண்களுக்குப் பிதூரார்ஜிதத்தில் உரிமையின்மை, விதவைகட்கு மறுமணமின்மை, உயர் கல்வி இல்லாமை, பெண்களின் சிறு வயதுத் திருமணம் போன்றவை பெண்களின் நிலையை மிகவும் பாதித்தன. ஆண்களைப் போன்ற சுதந்திரம் இல்லாதவளாகவும், ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவளாகவும் இந்திய சமூகத்தில் பெண் நோக்கப்பட்டாள்.

இத்தகைய ஒரு சூழலில் வெளிவந்த பாரதியின் பெண்ணுரிமைக் கருத்துக்கள் மிக முற்போக்கானவையாகவும், திட்டவாட்டமானவையாகவும் காணப்படுகின்றன. கவிதைகளில் மாத்திரமன்றிக் கட்டுரைகளிலும் பாரதியினுடைய பெண் விடுதலைக் கருத்துக்களை மிகத் தாராளமாகக் காண முடிகிறது. பெண் விடுதலை என்ற சொற்றொடரை அவர் மிகத் தாராளமாகக் கையாள்கிறார். “பெண்ணுக்கு விடுதலையின்றேல் பின்னிந்த உலகினிலே வாழ்க்கையில்லை” என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் குறிப்பிட்ட பாரதி ஆண் பெண் சமத்துவத்தை மிகவும் வற்புறுத்தினார். “தமிழ்நாட்டின் விழிப்பு” என்ற கட்டுரையில் அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்.

“ஸ்திரீகளுக்கு ஜீவன் உண்டு; மனம் உண்டு; புத்தியுண்டு; ஜம்புலன்கள் உண்டு; அவர்கள் செத்த யந்திரங்களல்லர். உயிருள்ள செடி கொடிகளைப் போலவுமல்லர். சாதாரணமாக ஆண்மாதிரியாகவேதான். புறவுறுப்புக்களில்தான் மாறுதல்; ஆத்மா ஒரே மாதிரி.” 3

ஆண் பெண்ணுக்கிடையே உடலியல் ரீதியான வேறுபாடு உண்டு. ஆனால் அதையொட்டி வேறுபாடோ, உயர்வு தாழ்வோ கற்பிப்பது கூடாது என்கிறார் பாரதி. இவ்வகையில் நவீன பெண்ணுரிமை இயக்கங்களின் சுலோகம் போன்ற “வேறு பாடு ஆனால் சமத்துவம்” (Different but equal) என்ற கருத் தையே தனது மொழியிற் கூறினர் எனலாம். ஆணும் பெண் னும் சமம் என்ற தமது கட்சியைப் பாரதியார் பல்வேறு ஆதா ரங்களைக் காட்டி வற்புறுத்துவார். அவற்றில் முக்கியமானது இந்துப் பாரம்பரியமாகும். இந்துப் பாரம்பரியத்தில் பெண் தெய்வம் ஆண் தெய்வத்திற்குச் சமானமாகக் கொள்ளப்பட் டதை அவர் அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டுவார்.

“விஷ்ணுவும் சிவனும் பரஸ்பரம் உதைத்துக்கொண்டதாக கதை சொல்லும் பொய்ப் புராணங்களிலே லக்ஷ்மியை அடித் தாரென்றாவது, சிவன் பார்வதியை விவங்குபோட்டு வைத்திருந் தாரென்றாவது கதைகள் கிடையா. சிவன் ஸ்திரீயை உடம்பிலே பாதியாகத் தரித்துக்கொண்டார். விஷ்ணு மார்பின் மேலே இருத்தினார். பிரம்மா நாவுக்குள்ளேயே மனைவியைத் தாங்கி நின்றார். ஜகத்திற்கு ஆதாரமாகிய பெருங்கடவுள் ஆண் பெண் என இரண்டு கலைகளுடன் விளங்குகிறது. இரண்டும் பரிபூரண மான சமானம். பெண்ணே அணுவளவு உயர்வாகக் கூறு தலும் பொருந்தும்.”⁴

ஆண் பெண் வேறுபாட்டை வற்புறுத்துவோர் இயற்கை யாகவே அவர்களிடையே அமைந்துள்ள உடல் வேறுபாட்டை யும், பெண்கள் ஆண்களிலும் உடல் பலத்தில் குறைந்தவர்க ளாக இருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவார். பெண்களின் இயற்கை யான நுண்ணறிவுத் திறன்கூட ஆண்களைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது என நிறுவ முற்படுவர். இத்தகைய போக்கு அன் றும் இருந்தது. இன்றும் உள்ளது. தமது காலத்தில் காணப் பட்ட இத்தகைய வாதத்திற்குப் பின்வருமாறு பதிவளித்தார் பாரதி.

‘ஆண்பாலார்க்கும் பெண்பாலார்க்குமுள்ள வித்தியாசம் இளமையிற் பழக்கத்தினாலேயே என்று நாம் கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது. பெண்பாலாரை அபலைகள், அஃதாவது பலமில் லாதவர்கள் என்கிறோம். இதற்குக் காரணம் பெற்றோர் முதலிய பெரியோர்களேயாவர். பெண்குழந்தைகளைக் கல்வியிலும் சரீரப் பயிற்சியிலும் பழக்காமல் ஆண்குழந்தைகளுக்கு மாத்திரம் அவை இருந்தாற் போதுமென்றெண்ணிப் பெற்றோர்கள் இவ்வாறு செய்தனர்போலும்! புத்தி விரிவதற்கும் தைரியம் முதலியன பெருகுவதற்கும், பெண்பிள்ளைகட்கு இடங்கொடாமல், அவர் களை ஒரு வழியிலும் செல்லவொட்டாமல் கல்வியுங் கற்பியாமல்

வீட்டு வேலைகள் செய்வதற் பழக்கி மடைப்பள்ளிக்குரிய மடையர்களாக்கிப் புருஷர்களுக்கு சிற்றின்பம் தரும் மிருகங்களே போன்று மக்களைப் பெறுவதற்கான யந்திரங்களாய் மாத்திரம் அவர்களை வளர்த்து விட்டார்களே..... இங்ஙனம் வெகுகாலமாய் வளர்க்கப்பட்டு வரவே இரண்டொரு தலைமுறையிற் பழக்கத்தினாலேற்பட்ட மடமையும், பலக்குறையும் பின்வரும் தலைமுறைகளிற் பிறக்கும் சிறுமியர்க்கு இயற்கையிலே ஏற்படுகின்றன.'⁵

மேற்கண்டவாறு கூறி ஆணுக்குப்பெண் இளைத்தவள் என்னும் கருத்தை அடியோடு மறுத்தார் பாரதி. இவ்விடத்தில் ஓன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரலாற்றடிப்படையில் நோக்கும்போது சமுதாயத்தில் வர்க்கவேறுபாடுகள் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே, பெண்ணினமும் சமுதாயத்தில் சம உரிமையையும் அந்தஸ்தையும் இழந்தது என்பது புலனாகும். இதனை விஞ்ஞானபூர்வமாகவும், சமூகவியலடிப்படையிலும் பிரடரிக் ஏங்கல்ஸ் நிறுவினார்.⁶ சமூகத்தில் பால்ரீதியாக ஏற்பட்ட வேலைப்பிரிவினையே பெண்ணின் அந்தஸ்தைக் குறைத்தது என்றார் அவர். சமூக உற்பத்தியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பெண்தனியே வீட்டுக்குள் அடங்கியவளாய், ஆண்களுக்கு இன்பம் தரும் போகப் பொருளாகவும், பிள்ளைபெறும் யந்திரமாகவும் மாறிவிட்டாள் என்று கூறினார் ஏங்கல்ஸ். இவ்வாறு பெண்ணின் சமூக அந்தஸ்து மாறியமை பற்றி மிகுந்த ஆதங்கத்துடன் ஏங்கல்ஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“தாயுரிமை தூக்கியெறியப்பட்டது பெண்ணினம் உலக வரலாற்று ரீதியில் பெற்ற தோல்வியாகும். வீட்டிலேயும் ஆட்சிச் சூத்திரத்தை ஆண் கைப்பற்றினான். பெண் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாள். பணிமகளாக்கப்பட்டாள், ஆணின் காம இச்சைக்கு அடிமையானாள். கேவலம் குழந்தைகளைப் பெறும் சாதனமாக ஆகிவிட்டாள்.”⁷

பாரதி மேலே குறிப்பிட்டதைப் படிப்போருக்கு ஏங்கெல்லின் இக்கூற்று நினைவுக்கு வராமற் போகாது.

இவ்வாறு ஆண் பெண் சமத்துவத்தை வற்புறுத்திய பாரதி இச்சமத்துவமின்மையே உலகில் காணப்படும். சீர்கேடுகளுக்கு முக்கிய காரணம் என்றார். ஆணுக்குப் பெண் அடிமையாவதையும், இரண்டாந்தர பிரஜையாக இருப்பதையும் வெறுத்த பாரதி இந்நிலைமை இந்தியாவில் மாத்திரமன்றி உலகினும் பரவலாகக் காணப்படுவதைக் கண்டித்தார். உலகமக்களில் பாதியளவான பெண்களுக்கு விடுதலையின்றி உலகம் எவ்வாறு

மேன்மை பெறமுடியும்? பாரதி தனக்கேயுரிய உணர்ச்சி மீதூரப் பெற்ற நடையில் மிகத்திட்டவட்டமாகப் பின்வரு மாறு கூறினர்.

“இன்று தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமேயல்லாது பூமண்டல முழுதிலும், பெண்ணைத் தாழ்வாகவும் ஆணைமேலாகவும் கருதி நடத்தும் முறைமை ஏற்பட்டிருப்பது முற்றிலும் தவறு. அது துன்பங்களுக்கெல்லாம் அஸ்திவாரம்; அநீதிகளுக்கெல்லாம் கோட்டை; கலியுகத்திற்குப் பிறப்பிடம்”

இத்தகைய நிலையை மாற்றுவதற்கு இவ்விடயத்தில் நேரடியாகச் சம்மந்தப்பட்ட பெண்களே பெருமுயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்பது பாரதி கருத்து. பெண்விடுதலைக்காகப் பெண்கள் தர்மயுத்தம் தொடங்கவேண்டும் என்ற பாரதியார் பின்வரு மாறு கூறினர்.

நம்முடைய ஆண்மக்கள் நமது நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ளக் கூடிய சலபமான உபாயங்களைக் கூடக் கையாளத் திறமையற்றோராகக் காணப்படுகிறார்களாதலால், நம்முடைய ஸ்திரீகளை மேன்மைப்படுத்தற்குரிய காரியங்களை முற்றிலும் இந்த ஆண் மக்கள் வசத்தில் விட்டுவிடாமல், மாதர்கள் தாமே முற்பட்டுத் தமக்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைத் தேடிக்கொள்வதே நன்றாகும். அன்னிய தேசங்களில் விடுதலைக்காக உழைக்கும் ஸ்திரீகள் பெரும்பாலும் ஆண் மக்களின் உதவியை அதிகமாக நாடாமல் தமது மேம்பாட்டுக்குரிய வேலைகளைத் தாங்களே செய்து வருவதையும் தேசத்து ஸ்திரீகள் நன்கு கவனிக்கவேண்டும்.”

இவ்வாறு பெண்களே பெண் விடுதலைக்கான வழிமுறைகளில் ஈடுபடவேண்டும் என்று கூறும் போக்கு முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் பெண் விடுதலை குறித்து இருவகையான போக்குகள் அன்றைய இந்தியாவிற்கு காணப்பட்டன. 9. ஒன்றை மறுமலர்ச்சி அல்லது புனரத்தாரணக் கருத்தோட்டம் (revivalistic thinking) எனவும் மற்றதைச் சீர்திருத்தக் கருத்தோட்டம் (reformist thinking) எனவும் குறிப்பிடலாம், முதலாவது நோக்குடையோர், இந்தியப் பெண்கள் தங்கள் பண்டைப் பெருமையை அடையவேண்டும் என்றனர். பெண்ணின் புனிதமான குணம் பற்றிப் பேசிய அவர்கள், பெண்கள் சுதந்திரத்தை ஆண்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கொடையாகவே கருதினர். ஆனால் சீர்திருத்த நோக்குடையோர் இவர்களிலிருந்து வேறுபட்டனர். மனிதருள் பால்ரீதியான வேறுபாடோ பாரபட்சமோ காட்டப்படுவதை வெறுத்த இவர்கள் 18-ம் 19-ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் வளர்ந்த மனிதாயத பகுத்தறிவுவாதக் கருத்தோட்டங்களாற் கவரப்பட்டிருந்தனர்.

ராம் மோகன்ராய், மகாதேவ கோவிந்த ரனடே, பிரேம் சந்த் போன்ற சீர்திருத்தவாதிகளை உதாரணங் காட்டலாம். மனிதரில் யாவரும் சமமானவர் என்ற கருத்தோட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே இவர்கள் ஆண் பெண் சமத்துவத்தை வற்புறுத்தினர்.

பாரதி, இந்திய சமூகத்தில் பெண் விடுதலை அடைவதற்கு குறிப்பிட்ட விதிகளைக் கட்டாயம் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமெனக் கருதினார். பெண் விடுதலைக்கான ஆரம்பப்படிிகள் என்று அவர் குறிப்பிடும் பத்து விதிகள் அவரது கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவர் குறிப்பிடும் பத்து அம்சங்கள் பின்வருமாறு:—

1. பெண்களை ருதுவாகு முன்பு விவாகம் செய்து கொடுக்கக் கூடாது.

2. அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லாத புருஷனை விவாகம் செய்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்தல் கூடாது.

3. விவாகம் செய்து கொண்டபிறகு அவள் புருஷனை விட்டு நீங்க இடங்கொடுக்கவேண்டும். அதன்பொருட்டு அவளை அவமானப்படுத்தக் கூடாது.

4. பிதூரார்ஜிதத்தில் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஸம்பாகம் கொடுக்கவேண்டும்.

5. புருஷன் இறந்தபின்பு ஸ்திரீ மறுபடி விவாகம்செய்து கொள்வதைத் தடுக்கக்கூடாது.

6. விவாகமே இல்லாமல், தனியாக இருந்து வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவற்றால் கௌரவமாக ஜீவிக்க விரும்பும் ஸ்திரீகளை யதேச்சையான தொழில் செய்து ஜீவிக்க இடம் கொடுக்கவேண்டும்.

7. பெண்கள், கணவனைத் தவிர வேறு புருஷனுடன் பேசக்கூடாதென்றும், பழகக்கூடாதென்றும் பயத்தாலும், பொருமையாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிபந்தனையை ஒழித்துவிட வேண்டும்.

9. பெண்களுக்கு, ஆண்களைப் போலவே உயர்தரக் கல்வியின் எல்லாக் கிளைகளிலும் பழக்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

9. தகுதியுடன் அவர்கள் அரசாட்சியில் எவ்வித உத்தியோகம் பெற விரும்பினாலும் அதைச் சட்டம் தடுக்கக்கூடாது.

10. தமிழ் நாட்டில் ஆண் மக்களுக்கே ராஜரீக சுதந்திரம் இல்லாமல் இருக்கையிலே அது பெண்களுக்கு வேண்டுமென்று

இப்போது கூறுதல் பயனில்லை. எனினும் சீக்கிரத்தில் தமிழ்ருக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்தாலும் அப்போது பெண்களுக்கு ராஜாங்க உரிமைகளிலே அவசியம் பங்குகொடுக்கவேண்டும்.”¹⁰

பாரதியின் காலத்தில், இந்தியாவில் காணப்பட்ட பெண்களின் மோசமான நிலையை மனதில் வைத்தே பாரதி, பெண் விடுதலையின் ஆரம்பப்படிசனூள் முதலாவதாகச் சிறுபிராயத்திருமணத்தை விலக்கவேண்டும் என்றார். பருவமடையாத சிறுவயதுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்விக்கும் வழக்கத்தை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இந்திய சீர்திருத்தவாதிகள் பலர் எதிர்த்து வந்துள்ளனர். இதனால் திருமண வயதை உயர்த்தும் சில சட்டங்களும் கொண்டுவரப்பட்டன. 1860-ல் சமூகத்தின் பலத்த எதிர்ப்புக்கு மத்தியில், பெண்களின் திருமண வயது ஆகக் குறைந்தது பத்தாக இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. 1897-ம் ஆண்டில் இது பன்னிரண்டு வயதாக உயர்த்தப்பட்டது. இத்தகைய ஒரு சூழலிலேயே பாரதி சிறு வயதுத் திருமணத்தை எதிர்த்தார். இவ்வாறு எழுதியதுடன் நில்லாது பருவமடைந்த பின்பு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் நிகழ்ச்சி எங்காவது நடைபெற்றால் அதைக் கூர்ந்து கவனித்துப் பாராட்டினார். சென்னையில் இவ்வாறு ஒரு சம்பவம் நடந்ததைப் பாராட்டிப் பாரதியார் “ருதுமதி விவாஹம்”¹¹ என்ற தமது கட்டுரையொன்றில் எழுதியுள்ளார்.

சிறுவயதுத் திருமணம் போலவே, விதவையான பெண்களுக்கு உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதும் பெரும் சாபக்கேடாயிருந்தது. கணவனையிழந்த பின் எத்தனை இளம் பெண்ணையிருந்தாலும் மறுமணம் செய்ய முடியாமை பெண்களுடைய வாழ்க்கையையே நாசமாக்கிற்று. கோவிந்த ரானடே போன்ற சீர்திருத்தவாதிகள் இந் நிலைமையை மிகுதியாகக் கண்டித்தும் கூட நிலைமை மாறவில்லை. 1860 இலிருந்து 1901 வரை 138 மறுமணங்களே இந்தியா முழுவதிலும் பதிவு செய்யப்பட்டன. இத்தகைய சூழலிந்தான் பாரதி மறுமண உரிமை, திருமணத்தில் பெண்ணின் விருப்பம், விவாகரத்து உரிமை ஆகியவற்றை வற்புறுத்திக் கூறினார். பெண்களின் விவாக உரிமைகள் பற்றிய பாரதியின் கருத்தில் அவருடைய முற்போக்கான தெளிவான கருத்துக்களைக் காண முடிகிறது. ஏனெனில் விதவைகளின் துன்பங்களைப் பற்றி அனுதாபத்துடன் பேசிய பலர் விதவைகள் மறுமணத்தை ஆதரிக்கத் தயங்கினர். சுவாமி விவேகானந்தர். விதவைகள் தாங்களே இப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொள்ளட்டும் என்று கூறித் தனது கருத்தைக் கூறும் பின்

வாங்கினார். வேறு சிலர், ப்ருவம் அடையாமல் விதவையாகிய பெண்கள் மறுமணம் செய்யலாம் என்று கூறி மற்றையோர் பற்றிப் பேசப் பின்வாங்கினர்.

பாரதி, “இந்தியாவிலே விதவைகளின் பரிதாபகரமான நிலைமை?” என்ற கட்டுரையிலே தமது கருத்தைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்: இக் கட்டுரையில் மகாத்மா காந்தியின் “யங் இந்தியா” பத்திரிகையில் வெளியாகிய காந்தியின் கருத்தைக் கண்டித்துள்ளார். “யங் இந்தியா” பத்திரிகையில் விதவைகளின் தொகையைக் குறைப்பதற்கு ஏற்கனவே தாரம் இழந்தவர் மறுமணம் செய்யாமல் இருப்பதே வழி எனக் காந்தி எழுதியிருந்தார். தாரம் இழந்த ஆண்கள் வயதானவர்களாயிருப்பர் என்ற ஊகத்தின் அடிப்படையில், வயதான ஆண்கள் மீண்டும் மணம் செய்தால் மனைவியருக்கு முன் அவர்கள் இறக்கும் சந்தர்ப்பம் அதிகம் என்றும் அதனால் விதவைகளின் தொகை அதிகரிக்கும் எனவும் காந்தி எழுதியிருந்தார். ஆகவே தாரமிழந்த ஆண்கள் மறுமணம் செய்யாவிடின் விதவையாகும் பெண்களின் எண்ணிக்கையும் குறையும் என நம்பினார் காந்தி.

காந்தியின் இந்த வாதத்தைத் தனது கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டிய பாரதி அக்கருத்திலிருந்து மாறுபட்டார்; அதனைக் கிண்டலும் செய்தார்.

“ஸ்திரீ—விதவைகளின் தொகையைக் குறைக்க வழி கேட்டால், ஸ்ரீமான் காந்தி “புருஷ விதவைகளின் (அதாவது புனர் விவாகமின்றி வருந்தும் ஆண்மக்களின்) தொகையை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்கிறார்! இதிலின்றும் இப்போது ஸ்திரீ—விதவைகளின் பெருந்தொகையைக் கண்டு தமக்கு அழகை வருவதாக ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லுவதுபோல், அப்பால் புருஷ விதவைகளின் பெருந்தொகையைக் கண்டு அழுவதற்கு வேறு உண்டாகும்.” 12

மேற்கண்டவாறு நகைச்சுவையுடன் குறிப்பிட்ட பாரதி விதவைகள் பற்றித் தேசத் தலைவர்கள் தைரியமுடன் பேசவேண்டும் என்றார்.

“விதவைகளின் தொகையைக் குறைப்பதற்கும் அவர்களுடைய துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்கும் ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய ஜனத் தலைவர்கள் ஜனங்களுக்குத் தைரியமாகப் போதிக்க வேண்டும்...எல்லா விதவைகளும் மறுமணம் செய்துகொள்ள இடங்கொடுப்பதே இந்தியாவில் மாதருக்குச் செய்யப்படும் அநியாயங்கள் எல்லாவற்றிலும்

பெரிதான இந்த அநியாயத்திற்குத் தகுந்த மாற்று. மற்றப் பேச்செல்லாம் வீண் கதை.” 13

விதவைகளின் மறுமணம் பற்றிப் பாரதிக்கிருந்த உறுதியான கருத்து இங்கு வெளிப்படுகிறதல்லவா?

இந்தியாவில் விவாகம் பற்றி நிலவும் கண்ணோட்டம் முற்றிலும் சீர்திருந்தவேண்டுமென்ப பாரதியார் நினைத்தார். விவாகம் தனி நபர்களின் சுதந்திரமான சேர்க்கையாக இருக்க வேண்டும் என நம்பினார். அக் காலத்தில் பாரதியின் இலட்சிய தேசமாக விளங்கிய ரஷ்யாவின் விவாக விதிகளை உதாரணம் காட்டினார். ரஷ்யப் புரட்சியின் பின் அங்கு விவாக விதிகள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. நவீன ரஷ்யாவில் விவாக விதிகள் என்ற கட்டுரையில் ரஷ்ய விவாக விதிகளைப் பற்றிச் சிலாகித்து எழுதினார் பாரதி.

“அவற்றைப் பார்க்கும்போது, நவீன ஐரோப்பிய நாகரீகம் என்று புகழப்படும் பொருளின் நியாயமான உயர்ந்த பக்குவ நிலைமை போல்ஷவிக் விவாக சம்பிரதாயங்களில் எய்தப் பட்டிருக்கிறதென்பது தெளிவாக விளங்குகிறது. ஆண் பெண் இருபாலாரும் பரிபூர்ண ஸமத்துவ நிலைமையுடையோர். இங்ஙனம் இருபாலோரும் முற்றிலும் ஸமானம் என்ற கொள்கைக்குப் பங்கம் நேராதபடி விவாகக் கட்டைச் சமைக்கவேண்டும் என்பதே ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் உண்மையான நோக்கம். பெண்களுக்கு விடுதலை தாங்கள் வேறு பல ஜாதியர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பதே தாம் நாகரீகத்தில் உயர்ந்தவர்கள் என்பதற்கு முக்கியமான அடையாளங்களில் ஒன்றென்று ஐரோப்பியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வகையிலே பார்த்தால் ஐரோப்பாவின் இதர பகுதிகளைக் காட்டிலும் நவீன ரஷ்யா உயர்ந்த நாகரீகம் பெற்றுள்ளதென்பது ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிறது.” 14

இவ்வாறு தெரிவித்துவிட்டுப் பின்வருமாறு கூறி முத்தாய்ப்பு வைக்கிறார் பாரதி.

“ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் எவ்விதத்திலும் வேற்றுமை கிடையாது. இருபாலோரும் சமானமாகவே கருதப்படுவார்கள் என்று ரஷ்யச் சட்டம் கூறுமிடத்திலே நாம் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் கருத்தை அனுசரித்தல் மிக, மிக மிக மிக அவசரம்.” 15

பாரதி பெண் விடுதலையின் முக்கிய அம்சங்களுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டது பெண் கல்வியாகும். பெண்கள் கல்வி கற்

பதன் அவசியத்தை அவர் பல இடங்களிலும் வற்புறுத்தியுள்ளார். அவரது கதைகளில் இடம்பெறுகின்ற பாத்திரங்களும் கல்வி கற்று ஆளுமை வளர்ச்சியுற்ற பாத்திரங்களாகவே காணப்படுகின்றன. அவருடைய பெண் விடுதலை என்ற கட்டுரையில் இடம்பெறும் வேதவல்லி, ஆறில் ஒரு பங்கு என்னும் கதையின் நாயகி மீனும்பாள் போன்றோர் உதாரணங்களாவர். பாரதியின் சம காலத்தில் வங்காளம் போன்ற முன்னேறிய பகுதிகளில் உயர் குழாத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் கல்வி கற்றுப் பாண்டித்தியம் மிகுந்து விளங்கினர். சரோஜினி நாயுடு, காமினி ரோய், அநங்கமோகினிதேவி போன்றோர் பாரதியின் காலத்தில் வாழ்ந்தோரே. பெண் கல்வியால் ஏற்படும் மேன்மைக்கு இவர்களை உதாரணம் காட்டிவிட்டுப் பாரதி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“இங்ஙனம் தமிழ் மாதர்களிலும் பலர் மேல் நாடுகளுக்குச் சென்று மீள்வாராயின் அதினின்றும் இங்கே ஸ்திரிகளுக்குள்ள மதிப்பு மிகுதிப்படுமென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை. எவ்வாறு நோக்கியபோதிலும் தமிழ்நாட்டு மாதர் ஸம்பூர்ணமான விடுதலை பெற வேண்டுவராயின் அதற்கும் கல்வித் தோணியே பெருந்துணையாம்...அறிவுத் திறத்தால் பிறகு விடுதலைக் கோட்டையைக் கைப்பற்றுதல் அதி சலபமாய்விடும். எனவே பலவித சாஸ்திரங்கள் படித்துத் தேறுங்கள்; தமிழ்ச் சகோதரிகளே, அங்ஙனம் தேறியவர்களில் சிலரேனும் வெளி நாடுகளுக்குப் போய் கீர்த்தி ஸம்பாதித்துக் கொண்டு வாருங்கள். விடுதலைத் தெய்வம் உங்களைத் தழுவும் பொருட்டு இரண்டுகைகளையும் விரித்துக்கொண்டு காத்து நிற்கிறது.” 16

பெண்களுக்குப் பிதுரார்ஜித சொத்தில் உரிமை இருக்க வேண்டும் எனப் பாரதி கூறியது முக்கியமானதாகும். சொத்துரிமையின்மை பெண்ணடிமைத்தனத்தின் மூலவோர்களில் ஒன்றாக அமைந்தது. ஆனால் பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசியோரில் சொத்துரிமை பற்றிக் கதைத்தோர் மிகச் சிலரே. ராம் மோகன்ராய் ஆரம்பத்திலேயே பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை தேவை என வற்புறுத்தினார். 1822-ம் ஆண்டு அவர் “இந்து வம்சாவழி சட்டப்படி பெண்களின் சொத்துரிமைகளில் ஆக் கிரமிப்பு” என்னும் சிறு பிரசுரத்தையும் வெளியிட்டார். இவ்வகையில் பாரதியும் சொத்துரிமையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்தார்.

பெண்கள் தொழில் செய்வது குறித்தும் பாரதிக்கு மிகவும் தெளிவான கருத்து இருந்தது. பெண்கள் அவரவர் விருப்புக்

கும் திறமைக்கும் ஏற்ப எத்தகைய தொழில்களிலும் ஈடுபடலாம் என்பது அவர் கருத்து. பெண் விடுதலைக்கான ஆரம்பப்படிக்களாக அவர் குறிப்பிடும் விதிகளிலே இது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இதே காலத்தில் இந்தியாவில் பெண் விடுதலை பேசியவர்களிடத்திலேயே பெண்கள் தொழில் செய்வது குறித்து கருத்து வேற்றுமை காணப்பட்டது. பெண்களுக்கு என்று சில குறிப்பிட்ட தொழில்களை பொருத்தம் எனச் சிலர் கருதினர். பாரதியின் சம காலத்தவரான சீர்திருத்தவாதி திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் பெண்கள் உழைத்து ஊதியம் பெறுவதன் மூலம் தமது சுதந்திரத்தைப் பேணலாம் எனக் கூறியவர். ஆனாலும் இவர் பெண்களுக்கு ஆசிரியத் தொழில், பத்திரிகைத் தொழில், நெசவு, சித்திரம், சங்கீதம் ஆகியவையே பொருத்தமானவை எனக் குறிப்பிட்டார். பெண்ணுய்ப் பிறந்தோரின் மனதை நோகவைக்கக்கூடாது எனத் தமது 'குளத்தங்கரை அரசமரம்' என்ற சிறுகதையில் எழுதிய வரான வ. வே. சு. ஐயரும் இத்தகைய கருத்துக் கொண்டிருந்தார். பெண்கள் தமது பாரம்பரிய நிலையில் இருந்து விலகக் கூடாது என்பது இவரது கருத்தாகும்.

“நமது மாதரின் வாழ்க்கை நோக்கந்தான் என்ன? அவர்கள் குமாஸ்தாக்களாக இருந்துகொண்டு சம்பாதிப்பதா? அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட், தாசீல் முதலிய உத்தியோகங்கள் பார்த்து ராஜ்ய நிருவாகத்தை நடத்துவதா? அல்லது கடைகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு வியாபாரம் செய்வதா? அல்லது யந்திர சாலைகளிலும் ஆலைகளிலும் புகுந்து தச்சர் செய்யும் வேலைகள் செய்து அவைகளை நடத்துவதா? இவை ஒன்றும் அல்ல என்று அநேகமாய் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். மற்றும் என்னதான் அவர்கள் வாழ்க்கையின் லட்சியம்? எனக்குத் தோன்றிய மட்டில் இவ்விலட்சியத்தை இரண்டாகக் கூறலாம் ஒன்று பொது லட்சியம், மற்றது ஆத்மலட்சியம். அதாவது தாங்கள் பிறந்த குடும்பத்துக்கும் புகுந்த குடும்பத்துக்கும் தாயகமாகவும் ஆதாரமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.”

இங்கு வ. வே. சு. ஐயர் பெண்களின் பாரம்பரியக் கடமைகளை வற்புறுத்துகிறார். ஆனால் பாரதியோ பெண்களுக்குத் தொழிற் சுதந்திரம் எனக் கூறித் தனது நவீன சிந்தனைப் போக்கை வெளிக்காட்டுகிறார். தொழிற் சுதந்திரம் பற்றிய இக்கருத்து இன்றைய நிலையில் கூர்ந்து சிந்திக்கத்தக்கதும் வளர்க்கப்படவேண்டியதுமாகும். ஏனெனில் தொழில் செய்யும் சுதந்திரம் பெண்களுக்கு இருந்தாலும் தொழிலுக்குரிய ஊதியம் சில சமயங்களில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வேறுபடு

கிறது. இன்றைய நிலையில் எமது சமூகத்தில் வேலைசெய்யும் பெண்கள் வீட்டுக் கடமைகளையும் செய்யவேண்டியிருப்பதால் அதற்குரிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. குழந்தைகளுள்ள தாய்மாருக்கு வேலைத்தலங்களில் குழந்தைக் காப்பக வசதிகள் தரப்படுவதில்லை. போதுமான அளவு மகப்பேற்று விடுதலை தாய்மாருக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. இத்தகைய நிலைமைகளால் தொழில் செய்யும் பெண் மிகுந்த பாதிப்புக்குள்ளாகிறாள். இன்று பெண் விடுதலை பேசும்போது இதனை முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

பாரதி, பெண்கள் அரசியலிற் பங்கெடுக்கவும் பதவிகள் வகிக்கவும் வேண்டும் எனக் கூறினார். ஆண்களைப் போலவே அரசியலிற் பெண்களுக்கு எல்லாச் சுதந்திரமும் வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. இது இன்றைய நிலையில் முக்கியமான ஒரு கருத்தாகும். அரசியலிற் பெண்கள், திட்டமிடல், தீர்மானமெடுத்தல் ஆகியவற்றுக்கான உரிமை பெற்றிருப்பது பல்வகையாலும் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளிலே கூடச் சிறுபான்மையாகவே காணப்படுகிறது. பெண்களது உரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் வேறெந்த நாடுகளையும் விடப் பேணும் சோசலிச நாடுகளிலும் அரசியல் உயர் மட்டத்தில் பெண்கள் பங்கு குறைவாகவேயுள்ளதை ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். 17

குறிப்பாக இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலும் இடதுசாரிக் கட்சிகள் கூட பெண்களிடையே அரசியல் வேலை செய்வது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. ஆனால் உழைக்கும் பெண்களை ஒன்று சேர்ப்பதும் ஒழுங்கமைப்பதும், அவர்களை அரசியல் போதம் பெறச் செய்வதும் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான அம்சமாகும். இவ்வாறு பெண்களை அரசியலணியில் திரட்டுவதன் முக்கியத்துவம் பற்றி லெனின் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“...இவ்வளவும் இருந்தும் கூட இன்னமும் கம்யூனிஸ்டு மாதர் இயக்கம் உருவாகவில்லை. எப்பாடுபட்டாயினும் நாம் ஒன்றை உருவாக்கியாகவேண்டும். உடனே இத்தகைய இயக்கம் ஒன்றைத் தொடக்கியாகவேண்டும். இதுபோன்ற ஓர் இயக்கம் இல்லாதவரை நமது அகிலமும் அதன் கட்சிகளும் ஆற்றுப்பணி முழுமையாகாது...கட்சி அதன் நிறுவன உறுப்புகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்...பெரும் பெரும் திரளான பெண்களை விழிப்புறச்செய்து அவர்களுக்குக் கட்சியுடன்

தொடர்புண்டாக்கி அவர்களைக் கட்சியின் செல்வாக்கில் இருக்கச் செய்வதே இவ்வுறுப்புக்களுக்குரிய பிரத்தியேகப் பணிகள். இதற்கு நாம் பெண்களின் இப்பெருந்திரளிடே வேலை செய்வது இன்றியமையாததாகும்...பெருந்திரளான இப்பெண்களது சமூக விரோத பிற்பட்ட மனப்பான்மையும் இவர்களது செயற்பாடுகளின் குறுகிய வரம்புகளும், இவர்களுடைய வாழ்க்கையின் வடிவமைப்பும் நமது கவனத்துக்கும் கருத்துக்கும் உரியனவாகும். இவ்வுண்மைகளை உதாசீனம் செய்வது அறிவுடைமையாகாது.' 18

1920-ம் ஆண்டு லெனின் இவ்வாறு கூறியது இன்றைய நிலைக்கும் மிகப் பொருந்துவதாகும். பாரதி தமது கால இந்தியாவின் நிலையை மனதிற்கொண்டு பெண்கள் அரசியலிற் பங்குபற்றவேண்டும் என்று கூறியமை, பாரதி நூற்றாண்டு நடந்துகொண்டிருக்கும் இக் காலகட்டத்தில் பிரபல்யப்படுத்தப்படவேண்டிய ஒரு கருத்தாகும்...ஏனெனில் பெண் விடுதலையின் ஏனைய அம்சங்களாகப் பாரதி கூறிய திருமண சுதந்திரம் சொத்துரிமை, கல்வி போன்றவை இன்று பெண்களுக்குப் பெரும் பிரச்சனைகளாக இல்லை. எனவே பாரதி கூறிய பெண் விடுதலைக் கருத்துகள் குறித்துப் பேசும்போது தொழிற் சுதந்திரம், அரசியற் சுதந்திரம் ஆகிய இரண்டும் இக்காலத்தில் வற்புறுத்தப்பட வேண்டியன எனலாம்.

பாரதியின் பெண் விடுதலைக் கருத்துகளின் இன்னொர் அம்சமும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டியதாகும். பாரதி தனது காலத்தில் இந்தியாவில் மாத்திரமன்றி உலகின் ஏனைய பகுதிகளிலும் தோன்றிய பெண் விடுதலை இயக்கங்கள், கருத்தோட்டங்கள் ஆகியவற்றையும் உன்னிப்பாகக் கவனித்தார். இக் காலத்தில் தோன்றிய பெரும்பாலான மாதர் இயக்கங்கள், பெண் விடுதலைக் கருத்தோட்டங்கள் ஆகியன ஏதோ ஒரு வகையில் அரசியற் பின்னணி கொண்டிருந்தன. ஆகிய நாடுகளிலும் ரஷ்யாவிலும் தோன்றிய மாதர் இயக்கங்களையும் கருத்தோட்டங்களையும் உதாரணங்களாகக் கூறலாம். ஆனால் தனிநபர் சுதந்திரம் என்ற வகையிலும் ஐரோப்பாவில் பெண் விடுதலைக் கருத்துகள் தோன்றின. இதன் ஒரு விளைவாக சுதந்திரக் காதல் (Free Love) போன்ற கருத்துகளும் தோன்றின. ஆண் பெண் உறவில் கட்டற்ற சுதந்திரம் வேண்டும் எனவும் அது பெண் விடுதலையின் ஒரு அம்சம் எனவும் பேசப்பட்டது. உண்மையில் தனி மனித வாத்தத்தின் விரும்பத்தகாத ஒரு விளைவாகவே சுதந்திரக் காதல் என்ற கொள்கை தோன்றியது. பாரதி சுதந்திரக் காதற் கொள்கையை வெறுத்தார். தமது 'சுயசரிதை' என்ற

பாடலில் “வீரமீலா மனிதர் சொலும் வார்த்தை கண்டீர்! விடுதலையாங் காதலெனில் பொய்மைக் காதல்!” என்று குறிப்பிட்டார். பாரதி தமது சுயசரிதையை 1915-ம் ஆண்டளவில் எழுதியிருக்கவேண்டும் எனக் கூறப்படுகிறது. இதே வருடத்தில் லெனின் சுதந்திரக் காதற் கொள்கையின் உள்நோக்கம் குறித்துச் சில குறிப்புகள் கூறியுள்ளார் என்பதும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 19

இதுவரை மேலே பார்த்த பாரதியின் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்களின்மூலம் பாரதியார் பெண் விடுதலையில் எவ்வளவு தூரம் நம்பிக்கையும் தெளிவும் கொண்டிருந்தார் என்பது புலப்படும். அதுமட்டுமல்லாது பாரதியின் ஏனைய சமூக அரசியற் கொள்கைகளிலும் பெண் விடுதலைக் கொள்கையே மிகுந்த முற்போக்கானதாகவும் திடமானதாகவும் காணப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் பாரதி ஆய்வாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறுவது மிகப் பொருத்தமாகவுள்ளது.

“பாரதியாரின் சமூக சீர்திருத்தப் பிரசாரத்தில் முன்னுரிமை பெற்றுத் திகழ்வது பெண்ணுரிமை இயக்கம். சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துகளின் பரப்பை வைத்துக் கணிப்போமாயின் பெண்ணுரிமை இயக்கம் பற்றிய கருத்துகளே பெரியன. மற்றச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளை வெளியிடும்போது ஓரளவு தணிந்தும், முறையிட்டும், வேண்டியும் நிற்கும் பாரதி பெண்ணுரிமை இயக்கத்தில் மின்னலென இடியென விளங்குகிறார்.” 20

அடிக் குறிப்புகள்

1. மூன்றாம் உலகநாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் காணப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், நவீனமாக்கற் கொள்கைகள் என்பவற்றாலும் அவற்றில் முக்கியம் வகிக்கும் மேற்கூலக் கொள்கைகளாலும் ஆண்பற்றிய உயர் நோக்கின் விளைவாலும் இந்நாடுகளில் பெண்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை கீழ்க்காணும் நூல் மிகத்தெளிவாக விளக்குகிறது.

Rogers Barbara, *The Domestication of Women Discrimination in Development*, New York, 1980.

2. Vina Magumdar “Towards Equality-Status of women in India” *Women of the World-Illusion and Reality*, (Ed) UrmilaPadnis and Indira Malvani,

3. பாரதி. சுப்பிரமணிய சி, மகாகவிபாரதியார் கட்டுரைகள் தொகுதி I, திருநெல்வேலி, 1962, பக்:10.
4. மேற்படி நூல், பக்:10.
5. பாரதியார், "ராணிலஷ்மிபாய்", இந்தியா, 2-5-1908,
6. பிரடெரிக் ஏங்கெல்ஸ், குடும்பம், தனிச்சொத்து அரசு ஆகிய வற்றின் தோற்றம், அயல் மொழிப்பதிப்பகம், மொஸ்கோ, 1884ம் ஆண்டு முதன் முதல் இந்நூல் ஜீரிச்சில் வெளியிடப்பட்டது. மனிதவரலாற்றில் பெண்களின் நிலைமையையும் மனதிற்கொண்டு எழுதப்பட்ட நூல் என்றவகையிலும் இது முக்கியமானது.
7. மேற்குறிப்பிட்ட நூல். பக்:129.
8. பாரதியார், முற்குறிப்பிட்டநூல், பக்:10.
9. Thapar, Romila, "The history of Female emancipation in Southern Asia" Women in New Asia (Ed) ward E. Barbara, UNESCO, 1953, p:4 1.
10. பாரதியார், முற்குறிப்பிட்ட நூல் ,பக்:22
11. பத்மநாதன், ரா. அ. பாரதி புதையல், பக்:80.
12. பாரதியார், முற்குறிப்பிட்ட நூல், பக்:87.
13. ,, ,, பக்:88
14. ,, ,, பக்:79
15. ,, ,, பக்:81
16. ,, ,, பக்:32
17. குறிப்பாக ரஷ்யா, சீனா போன்ற சோஷலிச நாடுகளில் கூட இந்நிலைமை காணப்படுகிறது. பெண்கள் அரசியல் உயர்மட்டப் பதவிகளில் மிகக்குறைவாக உள்ளமை பெண்ணுரிமைவாதிகளுக்கு ஒரு பிரச்சனையே. இது குறித்துப் பார்க்கவும்.
- Lenin. Lotta, "Women in the USSR," Problems of Communism, Vol:20, No:4, July - December, 1977, p:58.
18. லெனின் வி. இ., மாதர் விடுதலைப்பற்றி, சென்னை, 1972, பக்: 161.
19. மேற்படி நூல்: பக்: 64 — 72
இந்நூலில் லெனின் இனெஸா ஆர்மண்ட் என்பவருக்கு 1915ல் எழுதிய இரு கடிதங்கள் அடங்கியுள்ளன. இக் கடிதங்களில் சுதந்திரக் காதலின் பூர்ஷ்வா உள்ளநோக்கம்

பற்றி லெனின் எழுதியுள்ளார். இனெஸா ஆர்மண்ட் (1875 - 1920) சர்வதேசமாதர் இயக்கத்திலும், கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திலும் முக்கியமான தலைவர். லெனினுடைய நெருங்கிய தோழரும் கூட. உழைக்கும் பெண்களுக்காக இவர் எழுத உத்தேசித்திருந்த பிரசுரமொன்றிலேயே சுதந்திரக் காதற் கொள்கையைச் சேர்க்க நினைத்து லெனினுடைய அபிப்பிராயம் கேட்டபோதே லெனின் அதனை விமர்சித்தார். இறுதியில் இனெஸா அப்பிரசுரத்தை எழுதவில்லையெனத் தெரிசிறது.

20. மணி. பெ. ச., பாரதியாரும் சமூக சீர்திருத்தமும், சென்னை. 1982, பக்: 109.

ஒரு சிங்கள நாடோடிக் கதை

நான் யார் தெரியுமா?

ஒரு காட்டில் ஒரு சிங்கம். அதற்கு ஒரு சந்தேகம். தானே தான் காட்டுக்கு அரசன் என்பது எல்லா விலங்குகட்கும் தெரியுமோ என்று அதற்கு நிச்சயமில்லை. எனவே அதைத் தீர்ப்பதற்கு முடிவு செய்தது. அப்போது ஒரு முயல் அந்த வழியே வந்தது. சிங்கம் முயலிடம் "நான் யார் தெரியுமா?" என்று உறுமியது. முயலோ பயந்து "தெரியாதே" என்றது. "நான் தான் காட்டுக்கு ராசா" என்று சிங்கம் சொல்லியதும் "மிகவும் நல்லது, வருகிறேன்," என்று முயல் ஓடிவிட்டது. பின்பு ஒரு மான் வந்தது. அங்கும் கிட்டத்தட்ட அதே கதை தான். இப்படியே வேறு சில மிருகங்களிடமும் பரீட்சித்த பிறகு சிங்கத்துக்கு மனதில் தெம்பு மிகுந்து விட்டது. சிங்கம் கம்பீரமாக காட்டில் அலைந்தது. அப்போது ஒரு யானை குளமொன்றில் நீரருந்திக் கொண்டு இருந்தது. சிங்கம் யானையை நோக்கி "நான் யார் தெரியுமா?" என்று கேட்டது யானை கவனித்ததாகவே தெரியவில்லை. ஒரு வேளை யானைக்குக் கேட்கவில்லையோ என்று எண்ணிய சிங்கம் சற்றே நெருங்கி வந்து மீண்டும் கேட்டது. யானை பதிலே கூறவில்லை சிங்கத்துக்குக் கொஞ்சம் ஆத்திரம் வந்து விட்டது. யானையின் காலில் ஓங்கி அறைந்தது "நான் யார் தெரியுமா?" என்று அதட்டியது யானை ஒன்றுமே பேசாமல் சிங்கத்தைத் துக்கிக் குளத்துக்குள் வீசி விட்டது. சேறும் சகதியுமாகக் கரையேறிய சிங்கம் யானையிடம் "தெரிபாது என்றால் 'தெரியாது' என்று சொல்வது தானே என்னை ஏன் குளத்திற்குள் எறிய வேண்டும்?" என்று கூறியவாறே ஓடிவிட்டது.

வண்டியில் முட்டிய மாடுகள்

● யோ. பெனடிக்ற்பாலன்

தவராசா நன்றாக விடிந்து விட்டபோதும் எழும்ப மனமின்றிக் குப்புறச் சரிந்து படுத்துக் கொண்டான். அவனது மனைவி புனிதம் எழுந்து குசினிக்குள் போன போது நித்திரை முறிந்து போச்சு. என்றாலும், இமைகளை மூடிக்கொண்டு, வலது காற்பெரு விரலால் பாயின் விளிம்பில் மெல்லத் தட்டியபடி கிடந்தான். பொழுது விடியாதிருந்தால் சுக மாயிருக்கும் போல இருந்தது.

ஜன்னல் திறக்காததால் அறைக்குள் வெளிச்சம் நுழைய முடியவில்லை. அறையிலே பரவி நின்ற அந்த இருளை அவன் விரும்பினான். எழுந்து வேலைக்குப்போக வேணும். மனதிலோ உற்சாக மில்லை.

மனைவி குசினிக்குள் மின்சார விளக்கைப் போட்டிருந்தான். 'அணைத்துவிடு' என்று அவனால் கூற முடியவில்லை. பிள்ளைகள் ஏழு மணிக்கு முன் பாடசாலை போக வேணும். கண்களை மெதுவாகத்

திறந்து பக்கத்தில் பார்த்தான். இரு பிள்ளைகளும் எழுந்து முகம் கழுவப் போய்விட்டார்கள்.

அவன் மீண்டும் கண்களை மூடிக்கிடந்தான்.

வெளியே காசங்களும் குருவிகளும், கோழிகளும், அவற்றின் குரல்களிலும் சிறகடிப்புகளிலும் வெளிப்படுத்தும் மனக்கிளர்ச்சியை எண்ணிப்பார்த்தான். புதுநாளின் விடியல் அவைகளுக்கு எத்துணை புத்துணர்வைக் கொடுக்கின்றது!

“இஞ்சேருங்கோ!”

புனிதம் வந்து அவனது தோளைப்பிடித்து உலுப்பினான்.

“இம்”

“பாண்காரன் மணியடிக் கிருன். பிள்ளைகளுக்குப் பாண்க வாங்க வேணும். காச இருக்கே?”

“சேட்டுப் பொக்கற்றுக்குளை யாரும்!”

எனக்குவாழ்க்கை தொடங்கி விட்டது’ என்றுமனதுக்குள் கூறிக் கொண்டு கிடந்தான். புனிதம் சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த சேட்டைக் கையில் எடுத்துக் காச தேடினான்.

“இஞ்சேருங்கோ, இரண்டு ரூபா நாற்பத்தைஞ்சு சதந்தான் கிடக்கு”

“அதுக்குமேல் கிடக்காது தான்”

ஒரு ரூத்தல் பாண்க வாங்க இன்னும் பத்துசதம் வேணும்”

“மேசையிலே தடவிப்பார் சில்லறை கிடக்கும்”

சுவர் ஓரத்தில் கிடந்த பக் கீஸ் பலகை மேசையில் புனிதம் கைவைத்துத் தடவினான்.

“கிடக்குக் கிடக்கு பத்து சதங் கிடக்கு”

அவள் அதை எடுத்துக் கொண்டு வீதிக்கு ஓடினாள்.

தவராசா நிமிர்ந்து, நெஞ்சின் மேல் கைகளைக் கட்டிப் போட்டுக் கொண்டு முகட்டைப் பார்த்தான். உடைந்துடந்து கிடக்கும் பழைய ஓடுகள் காலேச் சூரிய வெளிச்சத்தில் பல்விளிர் தன. மழைபெய்தால் அவை கண்களாகமாறிக் கண்ணீர் ஓழுக்கும். அந்த ஒழுக்குகள் விழும் இடத்தில் வைக்கப் பாத்திரங்கள் காணாது புனிதம் அவதிப் படுவதை அவன் நினைத்தான். கொழும்பில் அந்த வீடு - இல்லை - அந்த அறை கிடைத்ததே பெரும் பாக் கியம். ஒரு அறையும் குசினி என்ற ஒரு இடுக்கும் அந்த இடுக்கு புனிதம் நிற்கத்தான் போதும. இரு நூறு ரூபா வாடகை. அவனது கிளார்க் சம்பளத்தில் நாலிலொரு பங்கு. கொழும்பைப் பொறுத்த வரையில் மலிவான வாடகை.

பாண் வாங்கிக் கொண்டு புனிதம் குசினிக்குள் போனான்.

“தேங்காயுமில்லை, பிள்ளைகள் பாணைத்தின்னச் சம்பல் செய்ய வேணும் கறியும் வைக்கவேணும். ஒரு குறைப்பாதிதான் கிடக்கு”

“ஏதோ சமாளி”

“ம். நல்ல சமாளிப்புத்தான் ஒவ்வொரு நாளும் சமாளிப்புத் தானே! நீங்க எழும்பி முகத்தைக் கழுவுங்கோ!”

“எழும்புவம்!”

பிள்ளைகள் இருவரும் முகங் கழுவி வந்து, அறையில் உள்ள மின்சார விளக்கைப் போட்டன. தவராசா கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

பிள்ளைகள் அவனுக்குப் பக்கத்தில் நின்று பாடசாலை போவ தற்காக உடுப்பை மாற்றிக் கொண்டிருந்தன.

“என்னப்பா எழும்பேல் லையா!”

மகள் தேவி கேட்டாள். அவள் மூன்றாம் வகுப்புப்படிக்கிறாள். மகன்மோகன் இரண்டாம் வகுப்பு.

“அப்பாக்கு எழும்ப மன மில்லை ஏனக்கா!” மோகன் கூறினான்.

“நீங்க வெளிக்கிடுங்கோ, நான் எழும்புறன்!”

அவன் இருகைகளாலும் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

“மோகன், தேவி வந்து சாப் பிடுங்கோ நேரம் போச்சு!”

புனிதம் குசினிக்குள் நின்று அவர்களைக் கூப்பிட்டான். அவள் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்து முடித்தாள்.

“அப்பா ரொபி வாங்கக் காசு தாறீங்களே?”

மோகன் புத்தகப் பையைத் தூக்கிக் கொண்டு கேட்டான்.

“நாளைக்குத்தாறன் அப்பு!”

“அப்பா நாளைக்குத் தரும். நீங்க வாருங்கோ. நேரம்போச்சு”

என்று கூறிய புனிதம் இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டு தெருவுக்குப் போனான்.

“அப்பா நாங்கள் போயிட்டு வரறம்!”

“ஓம் குஞ்சுகள் கவனமாக ஓரத்தாலை நடந்து போகவேணும். கவனம்!” புனிதம் பிள்ளைகளை வழியனுப்பி விட்டுத் திரும்பி வந்தான்.

“நீங்கள் எழும்பி முகத்தைக் கழுவுங்கோவன்!”

“ம் கழுவும்!”

“ஏன் கந்தோருக்குப் போகலையே?”

“போகத்தானே வேணும்!”

“அப்ப எழும்புங்கோ. ஏழு மணியாகுது!”

அவன் பாயை விட்டு எழுந்து கைகளை எறிந்து சோம்பல் முறித்தான். கொட்டாவி வாயைப் பிளந்தது.

அவன் குசினிக்குள் சென்று பற்பொடியைக் கையில் கொட்டிக் கொண்டு முகம் கழுவ வெளியில் போனான்.

“இஞ்சேருங்கோ இஞ்சை வாருங்கோ!”

மனைவி மெதுவாக அழைத்தான்.

“என்னது”

“சாறம் பின்னாலே நல்லாக் கிளிஞ்சு போச்சு. முன்னாலே விட்டு மறைச்சுக் கட்டுங்கோ?”

தவராசா சிரித்தபடி சாறத்தை அவிழ்த்து பீத்தலை மடிப்புக்குள் மறைத்துக் கட்டினான்.

“இந்த மாதச் சம்பளத்திலே உங்களுக்கு ஒரு சாறம் எப்படியும் வாங்கவேணும்!”

“தேவிக்கு யூனிபோமும் தைக்க வேணுமெண்டாய்!”

“ஓம் வாங்கத்தானே வேணும்! அவளிடை சட்டை கிளிஞ்சு தைச்சுக் குடுத்தனன்”

“அப்ப என்ன வாங்கிற தைக் குறைக்கலாம். அரிசியைத்தானே?”

அவன் சிரித்துக்கொண்டு முகம் கழுவப் போனான்.

தவராசா முகம் கழுவி வந்து அலுவலகம் செல்வதற்காகலோங் சையும் சேட்டையும் அணிந்து, செருப்பையும் காலில் மாட்டிக் கொண்டான்.

“பாத்தீங்கோ. உங்களட செருப்பும் அறப்போகுது!”

“அறட்டும் தைப்பம்!”

“பட்டை அடி அடிச்சுத் தேய்ஞ்சு போய்க்கிடக்கு. இனி என்னெண்டு தைக்கிறது?”

“நீரே தைக்கப் போறீர். என்றை செருப்புத் தைக்கிறவன் நிபுணன். அதைவிடு சாப்பிட என்ன கிடக்கு?”

புனிதம் குசினிக்குள் போக அவன் பின்னால் சென்றான்.

“அருகல் பாண் துண்டுகள் கிடக்கு. சம்பலும் கொஞ்சம் கிடக்கு. சாப்பிடுங்கோ”

“அது போதும் உமக்கு?”

“நான் கொஞ்சம் சோறு தின்பன். நீங்க சாப்பிடுங்கோ”

அவன் இரண்டு துண்டுகளைச் சாப்பிட்டான். புனிதம் சீனிப் பேணியைத் தட்டி கடுதாசித் துண்டில் சீனிகொஞ்சம் சேர்த்தான்.

“சீனியும் முடிஞ்சு போச்சு. தொட்டுக் கொண்டு தேத்தண்ணியைக் குடியுங்கோ!”

அவன் அவன் சொன்னபடி செய்தான். புனிதம் சோற்றுப் பார்சலை அவன்டம் கொடுத்தான்.

சம்பளத்துக்கு இன்னும்பத்து நாள் கிடக்கு. அரிசி முடிஞ்சு போச்சு. மரக்கறியும் இல்லை. ஆரிட்டையும் கொஞ்சக் காசு மாறிக் கொண்டு வாங்கோ!”

“பாப்பம்!”

“என்ன பாப்பம். பிள்ளைகள் என்ன பட்டினியே கிடக்கிறது?”

“இந்த மாசத்தில் இரண்டு தரம் மாறியாச்சு, ஆரும் காசு கடன் தராட்டி, பட்டினி கிடக்கத்தான் வேணும்!”

நல்ல கதைதான் தெண்டிச்சு மாறிக் கொண்டு வாங்கோ!”

“சரி, வெல்லுவம்!”

புனிதம் அவன் கூறியதைக் கேட்டுச் சிரித்தான்.

“நான் வறறன்!”

அவன் அலுவலகத்திற்குப் புறப்பட்டான்.

“பஸ்ஸிக்கு காசில்லை என்ன நடந்தே போப்போறீங்க?”

“இல்லை. பறந்து. எனக்கு என்ன செட்டைகளா இருக்கு, கால்கள் தானே இருக்கு. அதுவும் கடவுள் தந்தது!”

புனிதம் சிரித்தான். அவன் வீதிவரை வந்து, தவராசாவை வழிஅனுப்பி விட்டு, அவன் நடந்து போவதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். அவனது சேட்டுக் கொலரில் ஊத்தை ஊறி வெளிக் கரையிலும் படர்ந்திருந்தது.

‘சுவர்க்காரம் வாங்கவேணும்’

தவராசா முகத்துவாரம் அலுத்தமாவத்தை வீதியிலிருந்து நடக்கத் தொடங்கி, இப்பாவத்தைச் சந்தியால் திருப்பி, கொட்டாஞ்சேனை ஆயர் வீதிச் சந்தியெல்லாம்கடந்து, பஞ்சிகாவத்தை தாண்டி, ரவரஹோலுக்கு முன்னால் செல்லும் வீதிக்கு இறங்கி அவனது அலுவலகம் உள்ள புதிய செயலகத்தை முப்பது நிமிடத்தில் வந்தடைந்தான்.

அவன் நடந்து வருப்போது தேர்தல் சுவரொட்டிகள் அவனது சண்களை கவர்ந்து இழுத்தன. பாராளுமன்றத்தின் ஆயுளை இன்னும் ஆறு வருடங்கள் நீடிக்க மக்களின் சம்மதம் கேட்கும் சர்வசன வாக்கெடுப்புச் சுவரொட்டிகள் வீதிகளின் இருபக்கச் சுவர்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருந்தன. சனாதிபதியினதும் பிரதமரதும் முகங்கள் விளக்குச் சின்னத்துடன் கண்விழும் இடமெல்லாம் குளிர்ச்சியாக இருந்தன. சனநாயகத்தைப்பாதுகாக்க பாராளுமன்ற ஆயுளை நீடிக்கச் சம்மத மில்லையென்று குடத்துக்கு வாக்களிக்கக் கோரும் எதிர்க்கட்சிகளின் சுவரொட்டிகள் பொது

மலசலகூடச் சுவர் மூலைகளுக்குள் மறைந்திருந்து கைகால்களை மட்டும் காட்டின.

மூன்றுவேளை உணவு, எல்லோர்க்கும்வேலைவாய்ப்பு, பூரண சுதந்திரம், சுபீட்சமான வாழ்வு ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்திப் படுத்த விளக்குக்கு வாக்களிக்கக் கோரும் பெருஞ் சுவரொட்டி அவன் மனதைக் கவர்ந்தது. அந்தச் சுவரொட்டி காணுமிடத்தில் நின்று நின்று வாசித்தான். எதையோ நினைத்து மனதுக்குள் சிரித்துக்கொண்டான். சுவரொட்டிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்ததால் நடையின் களைப்புத் தெரியவில்லை.

அலுவலகத்துக்கு வந்து தன் ஆசனத்தில் அவன் அமர்ந்ததும் உடம்பு முழுவதும் வியர்த்து முதுகுத்தண்டால் வியர்வை நீர்பாம்பு விட்டது. முதல் வேலையாக காலில் உள்ள செருப்பைக் கழட்டித் தூக்கிப் பார்த்தான். இன்னும் சிலவாரம் தன்னைக் கைவிட்டுவிடாது போன்றிருந்தது. மீண்டும் காலில் மாட்டிக் கொண்டான். வேலை செய்ய மனம் வரவில்லை. யாரிடம் பணம் கடன் கேட்கலாம் என்பது பெரும் பிரச்சனை. எல்லா உத்தியோகத்தரும் காசு கடன் வாங்கமேசைக்கு மேசை தாவுகின்ற காலம். அப்போது பியோன் காசிம் அவனிடம் வந்தான்.

“சேர் ‘டீ’ குடிக்கலையா?”

“இல்லை காசிம் இப்பதான் குடிச்சான்”

பச்சைப் பொய். ஒரு ‘டீ’ குடித்தால் இதமாக இருக்குமென எண்ணினான்.

பேய்களை வரைவது

“வரைவதற்கு மிகவும் கடினமானவை எவை?” என்று சீநாட்டின் சிற்றரசனுக்காக ஓவியம் வரைந்த ஓவியனிடம் கேட்டான் அரசன்.

“நாய்களும், குதிரைகளும் அவை போன்றவையுமே” என்றான் ஓவியன்.

“எளியன எவை?”

“பேய்களும் பிசாசுகளுமே வரைய எளியவை, எங்களில் எல்லாருமே நாய்களையும் குதிரைகளையும் நாள்தோறும் காண்கிறோம். அவற்றைத் தத்ருபமாக வரைவது கடினம். எனவே அவை கடினமான விஷயங்கள். பேய் பிசாசுகளை எவருமே கண்டதில்லை அவற்றுக்குக் குறிப்பான வடிவம் இல்லை. எனவே அவற்றை வரைவது எளிது”

“சேர் ஒரு ஐம்பது சதம் இருக்குமா. ஒரு பிளேன்டீ குடிக்க”

“இல்லைக் காசிம். காசு எடுத்துவைக்க மறந்துபோனன்”

“பரவாயில்லை சேர்”

காசிம் போய்விட்டான். அவன் முகத்தைப் பார்க்கும் போது நேற்றிரவு சாப்பிடவில்லைப்போலிருந்தது.

தவராசாவின் உடலில் வியர்வை காய்ந்து விட்டது. இன்றைக்கு குமாரலிங்கத்தாரிடம் கேட்பும் என்று நினைத்தான். சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு எழுந்து அவரது அறைக்குப் போனான். அவர் அத்திணைக்களத்தின் உதவி ஆணையாளர்.

“என்ன தவராசா?”

“ஒண்டுமில்லை சேர். எனக்கு ஒரு ஐம்பது ரூபா வேணும். சம்பளத்துக்குத் தாறன். வீட்டுச் செலவுக்குக் காசில்லை”

அவர் முன்னால் தவராசா இரக்கப்படும் வகையில் அடங்கி ஒடுங்கி நின்றான்.

“மத்தியானம் வீட்டுக்குச் சாப்பிடப் போயிட்டு வரும் போது கொண்டுவந்து தாறன்”

“சரி சேர்!”

“என்னடையும் காசு முடியுது. வீட்டிலே நூற்றி ஐம்பது ரூபா வரை இருக்கு. இன்னும் பத்து நாள் ஓட்டவேண்ணும் இல்லையா?”

“ஓம் சேர்”

“மத்தியானம் வந்துகேளும்!”

“சரி சேர்”

நல்ல மனுஷன் என்று எண்ணியபடி திரும்பி வந்து தன் ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். நடந்த களையால் வயிறு தொய்ந்து பசிக்கத் தொடங்கியது. மத்தியானம் சாப்பாட்டு நேரத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான்.

சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக்கு சோற்றுப் பார்சலைத் தூக்கிக்கொண்டு கன்டனுக்குப் போனான்.

ஒரு மூலையில் கிடந்த மேசையை நாடிச்சென்று அமர்ந்தான். எவரையும் நிமிர்ந்து பார்க்காது சோற்றுப்பார்சலை அவிழ்த்தான்.

வெங்காயச் சம்பல், பொன்னுங்காணிக்கிரை கத்தரிக்காய்க்குளம்பு. சோறு நேற்றையும்விடக்குறைவு. தன் பெய்ப்பசிக்கு ஒரு மூலைக்கும் காணாது என்று யோசித்தான். அரிசி இல்லையென்று புனிதம் சொன்னவன். இருந்த அரிசிபைச் சமைச்சு பிள்ளைகளுக்கும் வைத்து விட்டு மீதியைப் போட்டுத் தந்திருப்பான். அவள் தனக்கு வைத்திருப்பாளோ தெரியவில்லை.

அவன் சோற்றில் கைவைக்கும் போது. அந்தமேசைக்கருகில் உள்ள இன்னொரு கதிரையில் ஒரு இளைஞன் வந்தமர்ந்தான். அழுக்குப்படிந்து கசங்கிய பச்சைச் சேட்டும், அரைக்காற்சட்டையும் அணிந்திருந்தான். முகத்தில்களை இல்லை. உள்ளங் கையில் உள்ள சில்லறையை மறுகைவிரலால் தட்டி எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். சனாதிபதி தேர்தலில் யூஎன்பிக்கு வேலை செய்ததால் அவனுக்கு அந்தச் சேட்டுக் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

அந்தச் சேட்டை அணிந்து சனநாயகத்தைப்பாதுகாக்கும்படி கூறியிருப்பார்களாக்கும்.

தவராசா குனிந்து சோற்றைச் சாப்பிடத் தொடங்கினான். அந்த இளைஞன் எழுந்து சென்று கையில் ஒரு பிளேன்டையுடன் மீண்டும் அதே கதிரையில் வந்தமர்ந்து ‘டீ’யைக் குடிக்கத் தொடங்கினான்

தவராசா ஒரு முறை நிமிர்ந்து பார்த்த போது அந்த இளைஞன் அவனது சோற்றையும் அவன் சாப்பிடுவதையும் வளர்த்த நாய் முகத்தைப் பார்ப்பது போல் ஆவலோடு உன்னிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் அந்த இளைஞனின் பார்வையை மனதில் கொள்ளாது சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். நாலேந்து வாய் சாப்பிட்டபின் அவன் நிமிர்ந்து அந்த இளைஞனைப் பார்த்தான். அவனது பார்வையில் மாற்றமில்லை.

“எனக்குக் கொஞ்சம் சோறு மிச்சம் வையுங்கோ!”

அவன் சிங்களத்தில் தவராசாவுக்கு மட்டும் கேட்கக் கூடியதாகக் கூறினான். தவராசாவின் நெஞ்சு உருகி நெகிழ்ந்தது. தொண்டைக்குள் சென்ற சோறு அப்பால் செல்வாது குரல்வளையை அடைத்தது அவன் அக்கம்பக்கம் பார்த்தான். தான் எச்சிற் படுத்திய சோற்றை அந்த இளைஞனிடம் கொடுக்க மனம் தயங்கியது. அவனின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். அந்த இளைஞன் தவராசாவை உற்று நோக்கி விட்டுத் தலை குனிந்திருந்தான். தவராசா சோற்றுப் பார்சலை மெதுவாக அவன் முன்னால் தள்ளினான்.

“எப்பா எப்பா (வேண்டாம் வேண்டாம்)” என்றான் அந்த இளைஞன்.

தவராசா ஆச்சரியத்தோடு அவனைப் பார்த்தான்.

“உங்களுக்கே காணாது போல இருக்கு, நீங்களே சாப்பிடுங்கோ!”

“இல்லைத்தம்பி எனக்குப் போதும். நீர் சாப்பிடும்”

தவராசா சிங்களத்தில் ஆதரவாகக் கூறினான்.

“எப்பா! எப்பா!”

அவன் குரலில் உறுதிதெறித்தது.

“உமது பெயரென்ன?”

“பிரேமதாசா!”

“எமது பிரதமரின் பெயர்”

“பிரேமதாசா நீர் சாப்பிடத் தான் வேணும். எனக்கு சாப்பிட்டது போதும்”

தவராசா தன் அன்பை வெளிப்படுத்தி வற்புறுத்தினான்.

“வேண்டாம் நீங்க சாப்பிடுங்கோ. நான் பிள்ளைம குடிச் சிட்டன்!”

பிரேமதாசா எழுந்து நின்றான். தவராசா சோற்றுப் பார்சலை இரு கைகளாலும் பிடித்தபடி அவனை வாஞ்சையோடு பார்த்தான்.

“இவன் ஏன் சாப்பிட மறுக்கிறான்”

“உங்களுக்குக் காணாது. நீங்களே சாப்பிடுங்கோ. நான் வாதன். நான் வேலைக்குப் போக வேணும்”

அவன் கூறிவிட்டுத் திரும்பிப் பார்க்காது நடந்து போனான்.

“நீ வேலைக்குப் போகவேணுமா? நீயும் வேலை செய்யவா?”

பிரேமதாசா நடந்து செல்வதைக் கண் இமைக்காது பார்த்துக் கொண்டிருந்த தவராசாவின் நெஞ்சுள் கேள்விகள் பல காலூன்றி எழுந்து நின்றன.

நானைக்கு....

இன்றைக்கு ராப்பொழுதும் பசியோடு உள்ளோரே,
நானைக்கு உங்களுக்கு நன்றாகச் சோறுவிழும்,
முட்டைப்பொரியலுடன் மீன்கட்கெற் 'கடல்நண்டு,
மாட்டிறைச்சி, கோழிக்கால், சிங்ககிரூல் சிலதுண்டு,
கோவாப்பூ அரை அவியல், தக்காளி பச்சடியாய்,
முழுசான முந்திரியங் கொட்டையுடன் நெய்ச்சோறு.
இடியாப்பப் புரியாணி, அன்னசிப் பழத்துண்டு,
அன்னமுனாப் பழக்கூட்டு ஐஸ்கிரீமுடன் கலந்து
கொட்டிக் குவிந்திருக்கும். கட்டாயமாய் உண்மை:

அரசாங்க ஆதரவில் எப்.ஏ.ஓ தாபனத்தார்
பட்டினியை இல்லாமற் பண்ணுதற்காய்க் கூட்டுவித்த
மாநாடு, பலநூறு தீர்மானம் பரிந்துரைகள்
செய்ததன் பின் இன்றோடு முற்றுச்சு —

ஆதலினால்
நானைக்கு நீங்களெல்லாம் வயிறுற உண்டதன்பின்
பிள்ளைகட்கும் தோழர்கட்கும் பொதியாகக் கட்டியதும்
போய்மீந்து, நாய், பூனை விட்டொதுக்கக் காகங்கள்
தின்று, பறப்பதற்குத் திணறுகிற வாறுண்மை!

இன்றிரவு,
மாநாட்டில் பங்கேற்ற மாணுடர்க்குப் பெருவிருந்து.
காலையிலே ஹோட்டேலின் பின் சுவரின் ஓரத்தே
தொட்டி அருகாகக் கட்டாயம் காத்திருப்பீர்.
கொட்டிக் கிடக்கும்.
கை. சுவனம்—
சோற்றுக்கு இடைநடுவே கண்ணாடிச் சில்விருக்கும்

— மணி

ஈட்டிகளும் கேடயங்களும்

சு அரசில் ஈட்டிகளும் கேடயங்களும் விற்பவன் ஒருவன் இருந்தான். “என் கேடயங்கள் மிக வலியவை. எதுவுமே அவற்றைத் துளையாது. என் ஈட்டிகள் மிக வலியன. அவை துளையாத பொருளே இல்லை” என்று வீரூப்பாய் பேசுவான்.

“உன் ஈட்டிகளில் ஒன்று உன் கேடயங்களில் ஒன்றின் மேற்பட்டால் என்னவாகும்?” என்று ஒருவன் கேட்டான். வியாபாரிக்குப் பதில் கூறமுடியவில்லை.

முன்னெச்சரிக்கை....

© வீ. எம். குகராஜா

“உன்னட்டைத்தான் இருக்கெண்டு..... நினையாதை. எங்களாலையும் ..... எடுக்கேலும்.

ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து வந்து குவிந்த மோட்டார்ச் சயிக்கிள் ஒன்றின் மீதேறி, மக்கி ரேட்டிடுக்கள் பலவற்றை தாண்டி வந்து நவீனகாலப் பண்ணையாரோவென்று பலர் “வியந்து போற்றும்” மதியாபரணத்தை நடுவீதியில் மறித்துவைத்து இப்படிக்கூறிவிட்டதில் சின்னச்சாமிக்குப் பெரிய திருப்தி.

பதினாறு ரூத்தல் மடத்தலொன்றால் மதியாபரணத்தின் பிடரியில் அடித்து முகங்குப்புற வீழ்த்தி விட்டதாக நெஞ்சில் மிதந்த பெருமித உணர்வோடு — தன் வீட்டை நோக்கியல்ல — இவ்வாறு கூறுவதற்கு நெஞ்சுரத்தைத் தந்த அந்தக் ‘குடிநீர்’ விற்கும் வீட்டை நோக்கி... விரைகிறான் என்று எவ்வாறு சொல்ல முடியும்... உடலை அசைக்கிறான்.

மதியாபரணம் நிறுத்தி வைத்தபடியே இன்னும் நிற்கும் தன் வாகனத்தின்மேல் அமைதியாக அமர்நருக்கிறான். பத்து யாருக்கு மேல் சின்னச்சாமி அசைந்து தொலைக்கவில்லை. மதி

யாபரணத்தின் வலது கால் உதைய வேண்டிய இடத்திற்குப் போகின்றது. பதட்டமில்லாத நிதானமான ஒரு உதை! மோட்டார்ச் சயிக்கிளுக்குத்தான். ஓட வேண்டிய ஒழுங்கையெல்லாம் ஓடி, உறுமவேண்டிய படலையெல்லாம் உறுமியபடி அதும் அவரும் போக...

வெறி கண்ணை மறைக்க, காலே ஓடிக்க, தெருக்கரையோடுள்ள பூவரச மரத்தடியில் சின்னச்சாமி தள்ளாடியபடி நிற்கின்றான். “இப்படை தோற்கின் எப்படை வெல்லும்” வெற்றிக் களிப்பில் பாடல்கள் சரமாரியாகின்றன.

சின்னச்சாமியைப் பொறுத்த மட்டில் தனது பரம்பரையில் பிறந்து “வாழ்ந்து” மடிந்தவர்கள் எவரேனும் செய்யாத செயலை, சொல்லாத சொல்லை மதியாபரணத்துக்கு முன்னால் நெஞ்சு நிமிர்த்தி நின்று சொல்லி விட்டான்.

சின்னச்சாமியின் சந்ததியின் உழைப்பினால் வயிறு வளர்த்த — வயிற்றை மட்டுமா வளர்த்தார்கள் — மதியாபரணத்தின் பிடிக்குள் சிக்காமல் சின்ன வயதிலேயே வைக்கோல் ஏற்றிப் பறிக்கும் லொறியில் பாய்ந்து,

வன்னிப் பக்கம் உழைக்கவேன்று போய் உலகத்தையறிந்து, லொறியை உருட்டவும் அறிந்து, 'சாரதி' என்ற சிம்மாசனத்தில் சட்டபூர்வமாக இருக்கும் தகுதியைப் பெற்றவன் சின்னச்சாமி.

வெறும் வாய்ச்சொல்தான்.

“உன்னட்டைத்தான்... இருக்கெண்டு நினையாதை. எங்களாலையும்... எடுக்கேலும்.”

திரும்பத் திரும்ப மதியாபரணத்தின் செவிகளுக்குள் இந்த வார்த்தைகள் ஒலித்துக்கொண்டேயிருந்தன.

தன்னாலும் எடுக்க முடியும் என்று சொன்ன 'அதை' இருகைகளிலும் தாங்கி தனது மார்புக்கு நேராகக் கொண்டு வந்தாலும் அவருக்கு இவளவு ஆத்திரம் வந்திருக்காது.

“நெஞ்சுக்கு நேரை கதைச்சுப் போட்டானே?”

சின்னச்சாமி கதைத்த கோலத்தையும் கடந்த காலக்கணக்குக் கொப்பிகளையும் திருப்பித் திருப்பி பார்க்கிறான் மதியாபரணம்.

குடை பிடிக்க... செருப்புப் போட...

குறுக்குக்கட்டை விட்டு மேல் பாகத்தாலும் சிறிதுமறைக்க...

“நாங்கள் நல்லா மிஞ்ச விட்டிட்டம்”

முகட்டைப் பார்த்தபடி சாய்வு நாற்காலியில் சரிந்திருந்த அவரது வாய் வெளியாகவே சொல்கின்றது.

மலர்கிறது தேசியம்...

‘உடையா’ வளவின் ஓரத்தில் ஒரு ஒதுக்கில் ஒரு பிடி மண்ணுக்கும் உரிமையற்று

ஒட்டி இருந்து

அவர் வாழ

ஓடாய் உழைத்து

உருக்குலைந்த பரம்பரையின் உதிரத்தில் வந்தவர் நாம் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறோம்.

கொட்டில் பிடுங்கி

எம்மைக் குடியெழுப்பி

அகதிகளாய்

தெருவில் விட

ஆண்ட பரம்பரையின்

அடிச்சுவட்டில் வந்துதித்த

உடையாரின் வழித்தோன்றல்

‘படை’யுடனே வருகின்றார்

மண்ணுக்கே யுழைத்து

‘மாண்ட’ பரம்பரைக்கு

மண்ணிலே பற்று

மனதில் இறுகிறது

எங்கள் முகங்களில்

உதிரம் சிவக்கிறது

அந்த ஒளியினில்

மலர்கிறது தேசியம்!

— தனிகையன்

“ஓ... நாங்கள் நல்லா மிஞ்ச விட்டிட்டம்”

உழைப்பதற்குப் பிரதிபலனாக, கால்வயிற்றுக் கஞ்சிக்குமேல் எதிர்பார்க்கக் கூடாதென்று தேசவழமைச் சிறுநீரில் முகங்கமுனி

வாழவேண்டியவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள்... இன்று நியாயம் நீதி, மனிசத்தனம் மனச்சாட்சி என்ற பேராயுதங்களோடு புறப்பட்ட செய்திகேட்டுப் புகழ்க்கம் மிகுந்துவிட்டது.

குத்தகையில் ஏமாற்று, கூலியில் ஏமாற்று, வைத்த அடகுகள், ஈடுகளில் ஏப்பம். நிமிர்ந்து பார்த்தால் பொலிசில் என்ரி... (எலும்புகள் எண்ணிக்கணக்கிடப்படும்).

“பொழுதெலாம் எங்கள் செல்வம் கொள்ளை கொண்டு போகவோ? அழுதுகொண்டிருப்பமோ? ஆண்பிள்ளைகள் நாங்கள் அல்லமோ”

புதிய ஒளியொன்று அங்கு தலைகாட்டியது பேதையராய் இருந்த பலர் “ஆண்பிள்ளைகள் நாங்கள் அல்லமோ?” என்று புறப்பட்டார்கள். சின்னச்சாமி தண்ணிச் சாமியாயிருந்தாலும் கொள்ளைகொண்டு போவதற்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பவனாகவும் இருந்தான்.

காசுத் திமிரைச் சொல்லிக் கட்டிவைக்க முடியாத நிலை வந்து விட்டபோது, ஏமாற்று வித்தைகளுக்கு இடங்கிடையாதென்ற நிலை வந்திட்டபோது, புதிய தோர் பயப்பாட்டைக் கொடுத்தேனும் அடக்கி வைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் மதியாபரணத்துக்கு ஏற்படலாயிற்று.

காருண்டு, வீடுண்டு, நான்கைந்து கிணற்றடிகளில் தோட்டமுண்டு. (ஏறக்குறைய இருநூறு பரப்புக்கு மேல்) உழவு யந்திரம், மோட்டார்ச் சைக்கிள், மேலும் பலவிருந்தும் மதிக்காத கூட்டமொன்று உருவாகலாமா? கூடாதுதான்.

“உயிரைக் குடிக்கவல்லது... இரட்டைக் குழாய்... சேட்டை விடேலாது”

உன்னட்டைத்தான்... இருக்கெண்டு நினையாதை... எங்களாலையும் எடுக்கேலும்”

இரவொன்று கருகிச் சென்றது... உதயம் கிழக்கில் படர்ந்தது.

கண்கள் இருளடைகின்றனவே... உதயத்தின் பின்னரும் இருளா? கண்கள்... எதனைப் பார்க்கின்றன?

“சின்னச்சாமி” வீரிட்ட அலறல்... கையிலிருந்த முட்டி வீழ்ந்ததையோ அது உடைந்ததையோ அந்தச் சீவல் தொழிலாளி உணர்வில்லை.

சின்னத்துண்டுகளாக... கால் கை... சின்னச்சாமி...!

கூட்டம்! சனக்கூட்டம்!! ஆவேசம்! ஆத்திரம்!! ஒரு குரல்! ஆவேசத்தோடு, ஆனால் நிதானமாக “எங்களாலையும் எடுக்கேலும் எடுக்கேலும் எண்டு நீ சொல்லிக்கொண்டு திரிஞ்சிருக்கப்படாது. எடுத்திருக்கவேணும்”

ஓரிரவு

மாலையிலே முத்தரும்பும் என் பவளமல்லிகையில்
இரவிரவாய்ப் பூ விரிந்து விடியலிலே மணம் பரவும்
மணம் பரவுமுன்னாலே மலர்கள் சிதறிவிழும்,
மண்ணோடு மண்ணாகும்.

ஆனாலும் என் பவளமல்லிகையோ மறுபடியும்
மாலை அரும்பி ராவிரிய மொட்டுவிடும்.

வெள்ளி மலர் விரிந்து
வானவெளியெங்கும் இரவிரவாய் மலர்குவியும்.
அள்ள முடியாமல் வாயு சலித்திருக்க
கடல் கதறச் சேவலழக்
கதிரோன் துயில்கலைய வானம் கனல்கொள்ள
மலர்கள் எரிந்தொழியும்
ஆனாலும் வான்மேட்டில் பூச்சொரியும் வெள்ளிமரம்
இன்னோர் இரவுக்காய் இரகசியமாய் மெட்டுவிடும்.

இருளில் இரவிரவாய் இறங்கிவரும் பனிமலர்கள்
பின்னிரவில் மலர்குவிந்து விடியலிலும் மீந்திருக்கும்.
காலைத் தணல்நெருப்பில் கண்முன்னே மலர் அழியும்
ஆனாலும் பனியுதிர்க்கும் என்வான நெடுமரமோ
மறுநாள் மலர்பொழிய முழுநாளும் நீருறுஞ்சும்.

— மகாவலி

நீயும் ஒரு ஓநாய்தான்

ஒரு செல்வந்தன் ஒரு ஆட்டை ஓநாய் ஒன்றிடமிருந்து
காப்பாற்றித் தன் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோனான். போன
துமே ஆட்டைக் கொல்ல முற்பட்டான். ஆடு பரிதாப
மாகக் கதறியது. அடுத்த வீட்டிலிருந்த நஸ்குத்தின் அது
கேட்டு ஓடிவந்து விசாரித்தார்.

“அதை நான் ஒரு ஓநாயிடமிருந்து காப்பாற்றினேன்”
என்றான்.

“அப்படியானால் அது ஏன் உன்னைத் திட்டுகிறது?”

“என்ன சொல்லித் திட்டுகிறது?”

“நீயும் ஒரு ஓநாய்தான் என்று திட்டுகிறது!”

— முல்லா கதைகள்

● கூட்டத்தின் எதிரே சில மனிதர்

● செ. யோகநாதன்

கண்முன்னாலே எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பின் மேலாக அச்சமின்றி பாய்வதைப் போலவே இந்தமுயற்சியும் என்று ரவி சொன்னது எவ்வளவு உண்மையென்பதனை இப்போது சூரிய குமார் உணர்ந்து கொண்டான். ஆனால் இதனைத்தவிர வேறு வழியில்லை. பாய்ந்து தான் ஆக வேண்டும். மாலைப்பொழுது முழுவதும் அந்த முப்பத்தியொன்பது பேரும் பதுங்கியிருந்த இடத்தினை இப்போது பார்த்தால் யாரும் நம்பமாட்டார்கள். அவ்வளவு குறுக்கமான, யன்னல்களற்ற ஸ்டோர்றாம். வினோதனுக்கு தூசு என்றால் ஒத்துக்கொள்ளாது. ஆஸ்துமாக்காறன். நெஞ்சை அழுக்கிக்கொண்டு மிகப் பயங்கரமாக வாயால் மூச்சிழுக்கத் தொடங்கி விட்டான். தசைப் பந்தெனச் சுருண்டு சுருண்டு மறுகினான். எல்லோருக்கும், அந்த அச்சத்தினிடையேயும் கண்களிலே கண்ணீர் உருண்டு சிதறிற்று. அறையைவிட்டு, அந்த இருட்சிறையினை நீங்கி வெளியே வந்த போதுதான் முகத்தில் காற்று சிதறிற்று. இவ்வளவு அச்சத்தோடு உயிருக்குப் பயந்து தாங்கள் ஒளிந்திருந்ததை நினைத்த

போது அவர்களுக்கு எல்லையில்லாத கவலையும், அவமானமும் ஏற்பட்டது. இப்படித் தீமரென்று தங்களை வேட்டை நாய்களாய் இவர்கள் தொடர்வார்களென்று யாருக்குத்தான் தெரியும்?

அந்தஸ்டோர்றாமுக்குள்ளே கொஞ்சங் கூடக்காற்றில்லை ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்கிக் கொண்டு நிற்கிறபோது, அங்கே சூழ்ந்த மூச்சுக் காற்றும் வியர்வையும் வயிற்றைக் குமட்டிக் கொண்டு தலையைச் சுற்றச் செய்தன. வெளியே கேட்கிற சின்னச் சத்தங்களும் நெஞ்சினுள்ளே பேரோசை ஒலிக்கிற அச்சத்தை விளைத்தன. இருள்செறிந்த போதுதான் ஸ்டோர்றாயின் கதவு மெதுவாகத் திறந்தது. “மெல்ல, ஒன்றும் பேசாமல் வெளியே வாருங்கள்” என்றசமரசிங்காவின் ஓசை அவர்களுக்கு அருகாகக் கேட்டது. வெளியே வந்தார்கள். காற்று உயிர்நண்பனின் வாத்ஸல்யத்தோடு உடலைத்தழுவி ஆசுவாசப் படுத்திற்று. அதுவே பேரின்பமாய், அந்நேரத்தின் மகத்தான சுகமாய்த் தெரிந்தது; அப்படியே அந்த மாண்புபுல்லின்

மேலேயே அப்பாடாவென்று படுத்தி விட்டால் என்னென்ற தாபம் அவர்களின் களைப்புற்ற நெஞ்சினிலே முளைத்தெழுந்தது.

ரவிக்கு நினைக்க நினைக்க வியப்பாயிருந்தது. இரண்டுதினங்களின் முன்னே இந்த அயலெல்லாம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நட்புரிமையோடு இன்முகங்காட்டியிருந்தது. அதிகாலையிலேழுந்து இந்த விவசாயக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கென தேநீர் தயாரிக்கின்ற பெரேரா 'யாழ்ப்பாண மாத்தயா' என்று விளித்து எவ்வளவு கலகலப்போடு இந்தஒதுக்கத்தில் மறைந்திருக்கிறவர்களோடு பேசிக்கொள்வான். இளநீர் விற்றுகிற புஞ்சிநிலாமை ரவியைக் கண்டாலே புன்னகை பூத்தபடி கொச்சைத்தமிழிலே "மாத்தயாவைப் பார்த்தால் நம்ப விஜயகுமாரணதுங்க மாதிரி மிச்சங் ஸ்டைல்" என்று கூறிக் கொண்டிருப்பான்..... ஆனால் அவையெல்லாம் எப்படி அடிபட்டுப் போய், அவர்களெல்லாம் இவர்களுக்கு மணித்தியாலங்களிலே பகைவர்களானார்கள்....

விவசாயக் கல்லூரி அதிபர் சமரசிங்காவைப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபகரமாயிருந்தது. நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார். "ஆனாலும் நான் உங்களை நிர்க்கதியாய் விடமாட்டேன். ஏதாவது வழி பண்ணி பத்திரமான இடத்திற்கு அனுப்பிவைப்பேன். என்னை நீங்கள் நம்பலாம்..." என்று குரல்தளுதளுக்கக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். நானும் ஒரு பின்னை

குட்டிக்காரன். இப்படி நான் செய்வது தெரிந்தால் என்னைத் துண்டுதுண்டாக வெட்டிவிடுவார்கள்'

நேற்று அதிகாலையிலே தான் அந்தக் கலவரம் திடீரென்று பற்றிக்கொண்டது. அதற்கு முன்னிருந்தே பலவித வதந்திகள் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. சிங்களவரைப் பற்றியுந்தான்; தமிழர்களைப்பற்றியுந்தான். வதந்திகள் தொடங்கியதுதான் தாமதம், இதற்காகவே காத்திருந்தவர்கள் போல எல்லாச் சட்டங்களுக்கும் தமது கைகளிலே எடுத்தகொண்டு ஒரு குழுவினர் 'ஜெய வீவா' கூச்சலுடன் பிரதான வீதியிலே இறங்கி தமிழர்களின் வீடுகளையும், கடைகளையும் குறையாடி உடைக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். எதிரே தென்படுகின்ற தமிழர்கள் ஈவிரக்கம் ஏதுமின்றி நையப்புடைக்கப்பட்டு குற்றுயிரும் சூலையுரிமாய் வீதியிலே போடப்பட்டனர். இந்தச் சம்பவங்களுக்குத் தலைவனான சிறில்குமார உரத்த குரலிலே பஸ்நிலையத்திற்கு முன்னால் நின்று, பேசுவதுபோலக் கத்தினான்.

"யாழ்ப்பாணத்திலே சிங்கள வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதோடை சிங்களவர்களெல்லாம் கலைக்கப்படுகிறார்கள். கொழும்பிலேயும் அப்படித்தான். இந்த நிலைமையை அனுமதித்தால் ஸ்ரீ லங்காவை இனி சிங்களவர் இழக்க வேண்டியவரும். இன்றைக்கு எங்களுக்கு தூட்டகைமுனுதான்

வேண்டும்: துட்டகைமுனுவே எங்களுக்கு இப்போது தலைவராய் பிறப்பெடுத்து வந்திருக்கிறார். அவருடைய கட்டளைப் படிதான் இந்தப்போரை நாங்கள் தொடங்கியிருக்கிறம்... இந்தத் தேசியப் போராட்டத்திலே சிங்களவர் எல்லாரும் சேரவேண்டும்... வாருங்கள்...’’

சிறில்குமாரா பேசிமுடிந்ததும், அவனால் துட்டகைமுனுவின் மறுபிறப்பு என வர்ணிக்கப்பட்ட அரசியல்வாதி முன்னே வந்தார். ‘‘ஐயவீவா’’ கோஷம் பாதைப் பிளந்தது. அவர் மிகவும் ஆக்ரோசமாகப் பேசினார். சிங்களவர்களுக்கு எல்லாள் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தமிழர் இழைத்து வருகின்ற ‘கொடுமை’களைப் பற்றி பட்டியலிட்டுக் கூறினார். நகரத்தில் மூண்டெழும் புகைநடுவே, அவர் பேசிக்கொண்டு நின்றது மேலும் ஜுவாலை பரப்பி மக்களை எழுச்சி கொள்ள வைத்தது. பேசி

முடித்த அரசியல்வாதியின் காதுக்குள் குசுகுசுத்தான் சிறில்குமார்.

‘‘இன்னுங்கொஞ்சம் ஆவேசமாகப் பேசவேணும். ஒவ்வொரு உயிரையோ, கட்டிடத்தையோ அழிக்கத்தக்க சூடாயிருக்கவேணும்... இந்தச் சம்பவத்தோடே உங்களினுடைய அரசியல் அந்தஸ்து உச்சத்துக்கு வந்துவிடும்... எங்களுக்கு முன்னாலே நிற்கிற சனங்களைப் பாருங்க... அவர்களுக்கிருக்கிற ஆவேசத்திலே நாங்கள் எதைச்சொன்னாலும் செய்து விடுவாங்கள்...’’

இராணுவ பொலிஸ் வாகனங்கள் அங்குமிங்குமாக விரைந்து கொண்டிருந்தன. அணையாத நெருப்பு கட்டிடங்களில் துள்ளித் துள்ளி ஏறிப் பெரும் புகை மண்டலங்களை, மலைப் பிராந்தியமெங்கும் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் விசுவநாதன் நகரத்திலேயே

இடியும் சுவர்

சுங் அரசில் ஒரு பணக்காரன் இருந்தான். பெருமழை ஒன்றன் பின் அவனது வீட்டுச் சுவர் சிறிது இடிந்து காணப்பட்டது. அவனுடைய மகன் அவனிடம் ‘‘சுவரை உடனே திருத்தாவிட்டால் யாராவது திருடன் புருந்துவிடுவான்’’ என்றான். அவனது அயல்வீட்டுக் காரனும் அதே கருத்தையே சொன்னான். அன்றிரவு அவனது வீட்டில் பெருந்தொகையான பணம் களவுபோனது.

பணக்காரன் தன் மகனின் முன்யோசனையை மெச்சினான், ஆனால் தன் அடுத்தவீட்டுக்காரன்மீது சந்தேகப்பட்டான்.

நின்றான். அவனுக்கு நன்றாகவே சிங்களம் எழுதப் பேசத்தெரியும். பஸ்ஸினுள் இருந்தவாறே தன்னை யாராவது கவனிக்கிறார்களா வென அங்குமிங்கும் பார்த்தான். பின்னர் 'சிலுமின்' சிங்களப் பத்திரிகையினை வாங்கிப் படிப்பது போலப் பாவனை செய்தான். மீண்டும் பஸ் ஓரமாக இன்னொரு பத்திரிகை விற்பவன் பத்திரிகை ஒன்றை நீட்டினான். அதனையும் வாங்கினான். உடனேயே படிக்கத் தொடங்கினான். தமிழர்கள் செய்கின்ற அட்டுழியங்களினை ஆவேசத்தோடு விவரித்த பத்திரிகையாசிரியர், கொட்டை எழுத்துக்களில் தலையங்கமிட்டிருந்தார். "இந்தக் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் முடிவு கட்ட தேசிய உணர்வுள்ள சிங்கள மக்களே திரண்டெழுங்கள்".

விசுவநாதனுக்கு அந்தப் பத்திரிகைத் தலையங்கப்பகுதி மிகுந்த வியப்பையும் வேதனையையும் மனதினுள் பொங்க வைத்தது. இவையெல்லாம் எவ்வளவு அப்பட்டமான பொய்கள். துவேஷவார்த்தைகளில் எந்தப் பாமரனும் கையிலே ஆயுதமெடுக்கத் தக்க அளவிற்கு பத்திரிகையாளர் பக்கங்களை நிரப்பியிருந்தார்.

எழுத்தும் பேச்சும், நெருப்பை மூட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற நகரப் பகுதியை அச்சத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலே பஸ் புறப்பட்டது. ஓடிக்கொண்டிருக்கையிலே பஸ் இருமுறை ஆவேசங்கொண்டோரால் நிறுத்தப்பட்டது.

விசுவநாதன் பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரியும்படி சிங்களப் பத்திரிகைகளை வைத்திருந்தான். தேடுதலின் பின்னே, தமிழர்கள் யாருமே பஸ்ஸினுள் ளையில்லையென்ற திருப்தியின் பேரிலே பஸ் தொடர்ந்துசெல்ல அனுமதிக்கப்பட்டது.

விவசாயக் கல்லூரியின் வாசலிலே அசாதாரணமான அமைதி நிலவியிருந்ததைக் கண்டதும் விசுவநாதனுக்குத் திக்கென்றது. விடுதிச்சாலைப் பக்கமாகச் சென்றான். யாரையும் காணவில்லை. திகைத்துப் போய் நிற்கையிலே நடனசபேசனின் முகம் தெரிந்தது. நடனசபேசன் ஒன்றுமே பேசாமல் இவனது கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போனான். அந்த சிறிய ஸ்டோர் றூமின் பின்புறம்தான் அந்த விவசாயக் கல்லூரியின் முப்பத்தொன்பது தமிழ் மாணவர்களும் மறைத்துவைக்கப்பட்டனர். அப்பகுதியிலுள்ளே — பெருந்தொகையானோர் ஆயுதங்களோடு வந்து தாக்கப்போகிறார்களென்பதை அறிந்த சமரசிங்காவும், வேறுசில சிங்கள மாணவர்களுந்தான் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருந்தனர். அது நடந்த ஒரு மணித்தியாலத்திற்குள் கல்லூரி மைதானத்துக்குள் பெருந்தொகையானோர் குவிந்துவிட்டனர். கல்லூரி அதிபர் அப்போது தனது குவாட்டேர்லில் நின்றார். இங்கே படிக்கின்ற எல்லாத் தமிழ் மாணவர்களையும் தம்மிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் உறுமியார்கள்.

சமரசிங்கா, அவர்களைத் தான் நேரத்தோடேயே அவரவர் ஊர் களுக்கு அனுப்பிவிட்டதாகக் கூறினார். கூட்டம் சினத்தோடு கூலிற்று: “சுத்தப்பொய்...இவ னும் தமிழனுக்குப் பிறந்தவனே இவனோடு என்ன பேச்சு? எல்லா இடங்களிலும் தேடுங்கள்... கல் லடியுங்கள்... தமிழனின் அறை களைத் தேடி நாசமாக்குங்கள்...” கூட்டம் கலைந்து போனதின் பின்னர் சமரசிங்கா பலத்த யோசனையில் ஆழ்ந்து போனார். பின்னர் ஏதோ நினைத்தவராய் தொலைபேசியை எடுத்துப் பேசத் தொடங்கினார்.

குணசிங்கா லொறியை எடுப் பதற்காய் புறப்பட்டபோது பொடிமெனிக்கா கண்ணீர் துளும்பிய கண்களோடு அவனைத் தடுத்தாள். பிறந்து ஆறுமாதங் களே வயதான அவனது குழந்தை லெனின் தூக்கம் கலைந்து மெது வாக அழத்தொடங்கிவிட்டான்.

“மெனிக்கா, நீ ஒன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டாம் நான் அந்த முப்பத்தி ஒன்பதுபேரையும் பத் திரமாகக் கொண்டுபோய் விட்டு விட்டு உடனேயே ஓடிவந்துவிடு கிறேன்... இந்தவிஷயம் வேறையாருக்கும் தெரியாதபடியால் பயப்பிட ஒன்றுமில்லை. இந்த நேரத்திலே நான் இந்த வேலையைச் செய்யாவிட்டால் நான் ஒரு மனிதனாயிருக்கவே தகுதியற்றவன்...”

“இல்லை... நகரத்திலே தமிழருக்குமட்டும் அடிநிழலில்லை.

தமிழருக்கு உதவிசெய்யிற சிங்கள வருக்குந்தான் கரைச்சல் கொடுக்கிறார்கள். உங்களிலே முந்தியே பலருக்கும் அரசியல் பகைமை இருக்குது. அந்தக் கோபத்தைப் பிறகு இதிலே சாதிக்கப் பார்ப்பார்கள்...”

பொடிமெனிக்கா ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நிதானமாகக் கூறினான். வாட்டசாட்டமான தோற்றமும், மன உறுதியுங் கொண்ட குணசிங்கா எடுத்த முடிவினை மாற்றமாட்டானென்பதை பொடிமெனிக்கா நன்கு அறிந்தவளாயினும், பகல் முழுவதும் கேட்ட வதந்திகளும், வஞ்சினங்களும் அவளது மனதி லுள் அச்சத்தை நிறைத்து குழப்பத்தினை உருவாக்கியிருந்தன.

“சமரசிங்கா நேர்மையான மனிதர். தனது கல்லூரியில் படிக்கிற தமிழ் மாணவர்களிலே ஒரு சின்னத் தூசிகூட விழாமல் காப்பாற்றி அனுப்பவேண்டுமென்றதிலே மிக அக்கறையோடுள்ளார். என்னை நம்பித்தான் அவர் இந்தப் பொறுப்பைத் தந்திருக்கிறார். அதை நிறைவேற்ற வேணும்... நீ பயப்பிடாமல் இரு. வெனினை அழவிடாதை... பகல் முழுதும் அவன் நல்ல நித்திரை கொண்டிருக்கிறான்... இரவு முழுவதும் உன்னை நித்திரைகொள்ள விடான்...”

செல்லமாக மகளின் தலை யினை வருடிவிட்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டான் குணசிங்கா. மகனைத் தோளில் சாய்த்தவாறே

அவன் போகும் வழியைப்பார்த்த
படி நின்றுள் பொடிமெனிக்கா.

லொறி உறுமிக்கொண்டு
புறப்படும் சத்தம், சில நிமிஷங்
களிலே கேட்டதும், கதவைச்
சாத்திப் பூட்டிக்கொண்டு உள்
ளே போனாள் பொடிமெனிக்கா.
சென்ற மேதின ஊர்வலத்தின்
போது தனது கணவனை சில
குண்டர்கள் தடுத்துத் தாக்கியது
அவளின் நினைவிலே வந்தது.
மனம் நடுங்கிற்று. தன்னைச்
சமாளித்து மனதினை ஒரு நிலைக்கு
கொண்டு வருவதற்காக லெனி
னோடு அவள் வினையாடத்
தொடங்கினாள்.

ரவி, வினோதனைக் கைத்தாங்
கலாகப் பிடித்து நிமிர்த்தினான்.
மெல்லிய காற்றைச் சுவாசிப்பதே
மனதிற்கு இதமளித்தது. நிலவு
வெளிச்சம் மங்கிச்சிதறி உருவங்
களை அரைகுறையாகவே அடை
யாளங்காட்டிக்கொண்டிருந்தது.
அந்த முப்பத்தொன்பது பேரும்
இப்போதுதான் பகல் உணவைச்
சாப்பிட்டவா றிருக்கிறார்கள்.
லொறி பெரியதொரு மகோகனி
மரத்தின் கீழே மறைவாக நிறுத்
தப்பட்டிருக்கின்றது.

சூரியகுமார் இப்போது
முழுத்தெம்போடு இயங்கிக்
கொண்டிருந்தான். குணசிங்கா
வைக் கண்டதும் நம்பிக்கை
வலுத்துவிட்டது. பல சந்தர்ப்
பங்களிலே அவன் குணசிங்காவை
சந்தித்திருக்கின்றான். கார்ல்
மார்க்ஸின் நூற்றாண்டு விழாக்
கூட்டம், செஞ்சிலுவைச் சங்க
மண்டபத்திலே நடந்தபோது

தான் அவன் முதன் முதலிலே
குணசிங்காவைச் சந்தித்தான்.
அதன் பிறகு நேயபூர்வமான
புன்னகை, உரையாடல்கள்.
குணசிங்கா இன்னொரு விவசாயப்
பிரிவுக்குரிய லொறிச் சாரதியாய்
பணிபுரிபவன்.

ஒவ்வொருவரும் இன்னும்
பயம் நீங்கிடாத மனதோடுதா
லிருக்கிறார்கள். ஒலிகளெல்லாம்
மங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்த
இரவு நேரத்தின் மௌனமும்
அச்சம் தருகின்றது. எப்படியும்
இங்கேயிருந்து ஒரு பாதுகாப்
பான இடத்திற்குத் தப்பிச்
சென்றுவிட்டால் பின்னர் அவ
ரவரவர் ஊருக்குப் போய்ச்
சேரலாம். இன்றைக்கு இரவு
இங்கேயிருந்தால் எப்படியும்
பெருந் தாக்குதலொன்றுக்கு
முகங்கொடுக்க வேண்டியவரும்.
இதில் பிழைப்பவர்கள் யார்?
இறப்பவர்கள் யார்?

ஆனந்தரூபன், தான் கேள்
விப்பட்டதைச் சொன்னான்:

“பதினான்குபேரை காடை
யர்கள் ஒரு வீட்டுக்குள் பூட்டி
வைத்துவிட்டு பெற்றோல் ஊற்
றிக் கொழுத்தியிருக்கிறார்கள்.
இவர்களெல்லாம் தோட்டத்
தொழிலாளர்கள்...”

காலமெல்லாம் சிங்களவர்
களுக்கு நடுவிலேயே வாழ்ந்து
அவர்களோடு பழகி, இந்தத்
தேசத்திற்காய் தேயிலைச் செடி
களுக்கே உரமாகிக்கொண்டிருப்
பவர்கள்; அவர்களை நினைத்துப்
பரிதாபப்பட்ட ஆனந்தரூபனின்

எழுத்தாளன்

வர்க்க அடிப்படையிலே பாத்திரங்களை அணுகாமல், விசேஷமான தனிப் பிறவிகளை இலக்கிய மாந்தராகக் கொண்டமையாலேயே ஒரு காலத்து 'முற்போக்கு' எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் பின்னர் 'பிரம்மோபதேசம்' செய்வராக உருமாறி உள்ளார். இது ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளனது தனிப்பட்ட பலவீனம் மட்டுமன்று; அவன் பற்றிக்கொண்டிருந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டிலே உள்ளார்ந்த பலவீனமாய் இருந்த அம்சத்தின் பரிணாமம் என்றும் கூறலாம் அல்லவா? ஜெயகாந்தனை விதிவிலக்கான 'வில்லனாக' நாம் விபரிக்கவேண்டியதில்லை. பல எழுத்தாளர்களை பிரதிதித்துவப்படுத்தும் எடுத்துக்காட்டு என்றே கொள்ளவேண்டும். வர்க்க ஆய்வின் அடிப்படையில் தூலமான சந்தர்ப்பங்களில் பாத்திரங்களைச் சித்தரிக்கத் தவறும் எந்த எழுத்தாளனும் ஜெயகாந்தன் ஆவதற்கு அதிகநாள் பிடிக்காது.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி
தாயகம் 1974

மனதிலே மறுகணம் இன்னொரு எண்ணம் தொற்றிக்கொண்டது.

“எங்களுடைய நிலைமை மட்டும் என்ன? தப்பிப்பிழைத்து வீடுபோய்ச் சேரும்வரை எதைத் தான் நம்பிக்கையாகச் சொல்ல முடியும்? வழியிலே எதுவும் நடைபெறலாம். இந்த லொறியோடேயே கொழுத்தி நாங்கள் சாம்பராக்கவும்படலாம்”

ஆனந்தரூபனின் காலிலே ஏதோ கரீரிட்டது. தடவினான். கொழுகொழுவென்று கையிலே உணர்ந்தான். அட்டை சுடித்திருக்கிறது. தலையைச் சுற்றுவது போலக் களைப்பு உடவினுள் இழைந்தது. பல்லைக் சுடித்துக் கொண்டு முணுமுணுத்தான்:

“புல்லெல்லாம் அட்டை கிடக்குதாக்கும். மணம் பிடித்தால் எல்லாருக்கும் கடிக்கத் தொடங்கிவிடும்...”

மெல்லிய அந்தக் குரலைத் தொடர்ந்து சரசரப்பு. மெதுவாக அவர்கள் கொஞ்சம் முன்னேறினர். சாப்பாடு வைத்து வந்த கடுதாசியாலேயே வாயையும் கைகளையும் துடைத்துக் கொண்டனர். உடலே சோர்ந்து போய்விட்டது. மாண்பு பிற்கள் காலைச் சுணைக்கச் செய்தன. வனோதன் இப்போது கொஞ்சம் ஆறுதலாக மூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

குணசங்காவும், சமரசிங்காவும் மரத்தடியிலே நின்று மெது

வாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் ஐந்து நிமிடத்திலே — அவர்களை இங்கிருந்து கொண்டு சென்றுவிட்டால், தனக்கு அதுவே பெரிய நிம்மதியென்று சமரசிங்கா சொன்னார். தன்னைச் சிலகாடையர்கள் 'நல்ல முறையில் இனிக் கவனித்துக் கொள்வதாக' வீட்டிற்கு வந்து எச்சரித்துச் சென்றதையும் கூறினார்.

“இந்தச் சம்பவங்களுக்காக நாம் பலதலைமுறை காலங்களிற்கு வெட்கப்பட்டே ஆகவேண்டும்... ஒன்றுமேயறியாத இந்தத் தமிழரான அப்பாவினை ஏன் நாங்கள் இவ்வளவு மோசமாகத் துன்புறுத்தவேண்டும்? மோசமான அரசியல்வாதிகள், இனத்துவேஷத்தைத் தவிர வேறெதையுமே எழுதத் தெரியாத சில பத்திரிகைகள், இவற்றையெல்லாம் தடுக்க வழியோ விருப்பமோ அற்ற...”

சமரசிங்காவின் வார்த்தைகள் முடியவில்லை... தொலைவில் தெரிகின்ற வெளிச்சங்களும் உரத்துக் கேட்கின்ற குரலும் அவரைக் குழப்பிவிட்டன. குணசிங்காவும் அந்தத் திக்கையே பார்த்தான். சமரசிங்காவின் வார்த்தைகள் குழறின:

“அவர்கள்தான் வருகிறார்கள்... அவர்களேதான்... என்னைக் கண்டால் இந்த இடத்திலேயே கொன்றுவிடுவார்கள்... கொன்றேவிடுவார்கள்... குணசிங்கா இவர்களை என்ன செய்வது...? எனக்கு ஒன்றும் செய்யத் தெரியவில்லை...?”

குணசிங்கா கருணையோடு சமரசிங்காவைப் பார்த்தான். நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த முதிய மனிதரை இந்தச் சிக்கலினுள்ளே அழுக்கக் கூடாதென அவனது மனம் நினைத்தது.

“சேர், நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்காமல் இந்த ஒற்றையடிப் பாதையலை போய்விடுங்கள்... நான் இவர்களைப் பத்திரமாக நீங்கள் சொன்ன இடத்திலேயே விட்டுவிடுவேன்...”

சமரசிங்கா சில கணங்களிற்கு யோசித்தார். பின்னர் தனக்குத்தானே முணுமுணுத்துக் கொண்டு பதுங்கிப் பதுங்கி ஒற்றையடிப் பாதையை நோக்கி விரையலானார்.

“என்னுடைய இதைத் தவிர வேறென்றும் செய்யமுடியாது”

பெருகிவரும் ஒளிவெள்ளம் வருகின்றவர்களின் தொகையை உணர்த்திற்று. லொறியின் விளக்குகளைப் போடாமலே, டிரைவர் சிற்றிலே உட்கார்ந்த வண்ணம் சில கணங்களிற்கு எதிரே பார்த்துக்கொண்டிருந்த குணசிங்கா தீர்க்கமானதொரு முடிவோடு மெதுவாக லொறியை 'நிவேர்ஸ்' செய்தான். குப்பிரென்று அதே வேகத்தில் முன்னேறியவாறு லொறியை எதிர்த் திசைக்குத் திருப்பி ஓட்டத் தொடங்கினான். புற்கள், காட்டுச் செவ்வந்திகள், மாண்புபற்றைகள், ஈரப்பலங்கள், சித்துள் மரங்களெல்லாம் உராய்த்து நசித்து கொண்டே

லொறி ஓட்டிக் கொண்டிருந்
 தது. குணசிங்கரவின் தோள்
 மூட்டுகள் விண்விண்ணென்று
 வலித்துக் கொண்டிருந்தன.
 வளைந்து வளைந்து செல்லுகின்ற
 கரடு முரடான பாதையூடே
 லொறியை ஓட்டிச் செல்வது, அது
 வும் எவ்வித வெளிச்சமுமில்லா
 மல் ஓட்டிச் செல்வது எவளவு
 சிரமமான வேலை என்பதனை
 அவன் அன்றுதான் உணர்ந்து
 கொண்டான். ஆயினும் அவ
 னுக்கு அந்த நோவெல்லாம் சங்
 கடமாகத் தெரியவில்லை. ஒன்று
 மறியாத இந்த அப்பாவிகளைக்
 காப்பாற்றிவிட வேண்டுமென்ற
 எண்ணத்திலேயே அவனது மனம்
 லயித்திருந்தது. அந்த மலைப்
 பாதை வழியே திடீரென யானை
 களும் கூட்டமாக வந்துவிடும்.
 அப்போது நிச்சயமாக லொறி
 யின் லைற்றுக்கள் எரிவதோடு
 ஹோர்ண் சத்தமும் உரக்கக்
 கேட்கவேண்டும். அல்லாவிடில்
 யானைக்கூட்டம் ஒருபோதும் வழி
 விடப்போவதில்லை. எனினும்
 கூடியவரை அத்தகைய நிலையை
 தவிர்த்துக் கொள்வதே இந்த
 நேரத்தில் உகந்த விடயம் என
 குணசிங்கர எண்ணிய மறுகணமே
 அவனது கண்கள் எதிரே அசை
 கின்ற உருவங்களினைக் கண்டு
 கொண்டன. காட்டு மரங்கள்,
 மங்கிய நிலவொளியை நிலத்தில்
 விழவிடாது தலைகளிலே ஏந்தி
 யிருந்தமையினால், வழியெல்லாம்
 இருத்திரை கணத்து விழுந்திருந்
 தது. எனவே தூரத்தே தெரி
 கின்ற உருவங்களினை அவனால்
 அநுமானிக்க முடியவில்லை. குரங்
 குகளாயிருக்கலாம் எருமைகளா

யிருக்கலாம் சிலவேளை குளுமாடு
 களாகக்கூட இருக்கலாம். தீர்மா
 னத்துக்கு வரமுதலே முரட்டுத்
 துணிச்சலோடு லைட் சுவிச்சை
 அழுத்தினான் குணசிங்கர.

மறுகணம் அவன் எதிர்பா
 ராத விதமாக அதிர்ந்து போய்
 விட்டான். பாய்ந்து பரவி வழி
 கின்ற ஒளி வெள்ளத்தினுள்ளே
 கண்களைக் கூசிக்கொண்டு,
 ஆனால் தாக்கத் தயாரான நிலை
 யிலே ஆயுதங்களினோடு குழுமி
 நிற்கின்ற மனிதப் பிரவாகம்...
 பயங்கரம் சமந்த பார்வைகள்...

ஒடுக்கமான வீதியின் இரு
 புறமும் அடர்ந்த முதிரைகள்.
 பருத்த சிமிந்திக் கட்டைகள்.
 ஒடுக்கமான வீதியை திணிந்து
 அடைத்து நிற்கிற அவர்களை
 எந்தப் பிரயத்தனத்தாலும் எவ
 கிப்போகச் செய்யமுடியாதென்
 பதை நன்கு உணர்ந்துகொண்ட
 குணசிங்கரவின் மூளையிலே மின்
 னலாய் ஒரு யோசனை மின்னி
 இறங்கிற்று. மறுகணமே உரத்த
 குரலில் கத்தினான்:

“நான் சிங்களவன்தான்
 சமான் லொறி ஓட்டி வருகின்
 றேன்... விலகுங்கள்... விலகுங்
 கள்... பிரேக் கொஞ்சம்
 குறைவு”

எதிரே நின்ற முரடர்கள்
 சற்று வழிவிட்டனர். இலேசாக
 பாதையை அடைத்திருந்த வழி
 திறந்தது. வழிவிட்டவர்கள்
 லொறியின் முன் ஆசனத்தைப்
 பார்த்தனர். லொறியை நிறுத்த

தாமலே குணசிங்கா வெகு சரளமாக சிங்களத்தில் அவர்களோடு பேசினான். அவர்களில் சிலர் அவனுக்கு அறிமுகமானவர்கள். சிகரட் பக்கெற்றை அவர்களில் முன்னே நின்றவனிடம் நேயமான புன்னகையோடு கொடுத்தான். முன்னே நின்ற சிலர் இப்போது முற்றாக வழிவிட்டுப் பின்பக்கமாகச் சென்றனர். அவ்வளவுதான் அடுத்த கணப்பொழுதினிலே லொறி சீறிக்கொண்டு அம்பெனப் பாய்ந்து முன்னே ஓடத்தொடங்கிற்று...

அதிகாலை மூன்றரை மணிக்கு அந்த முப்பத்தியொன்பது பேரையும் குணசிங்கா பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிட்டான். அதேவேளையிலே லெனினைத் தோளில் வளர்த்தியவாறே இத்துள் மரமொன்றின் கீழே ஒடுங்கியபடி, எரிந்து பொசங்குகிற தனது வீட்டைப் பார்த்து விட்டிமிம்மியழுதபடி நின்றுகொண்டிருந்தான் பொடிமெனிக்கா.

மானிடவியலும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளும்

கைத்தொழில் மயமான ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் வாழ்ந்த பெரும்பாலான ஆய்வறிவாளரும் ஏகாதிபத்தியச் சிந்தனை வட்டத்துக்குள்ளேயே இயங்கினர். இதன் விளைவுகள் பல; பெரும்பாலான காலனிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் பின்தங்கிய — புராதன பண்பாட்டையுடையவர்கள் என்றும், அவற்றை ஆய்வதே மானிடவியலின் பிரதான நோக்கமென்றும் சமூகவியல்வாதிகள் கருதலாயினர்; அதன் உடனிகழ்ச்சியாக மனித இனப்பிரிவுசார்ந்த வகையில் மானிடவியலும் சமூகவியலும் வளரலாயின. காலனிகளில் வாழ்ந்த மக்களிடையே இனவாதம், வகுப்பு வாதம், மதப்பூசல்கள் முதலியன மூண்டெழுவதற்கு இத்தகைய கருத்துப் பரவல்கள் ஓரளவு காரணிகளாய் அமைந்தன. நுணுக்கமாகப் பார்த்தால் இந்தியாவிலே கடந்த ஒரு நூற்றாண்டிற்கு மேலாக கற்றோரையும் மற்ற மற்றோரையும் பிடித்தாட்டி வரும் ஆரிய — திராவிட பிரச்சனைகூட மேலைத்தேய மானிடவியலாளரது 'இனப்பிரிவு சார்ந்த' கலாசார ஆய்வுகளின் தருக்கரீதியான விளைவெனக் கருதுவதில் தவறிருக்காது. ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் பிரித்தானும் சூழ்ச்சியும் ஓர் அம்சமாக இருந்தது.

க. கைலாசபதி
சமூகவியலும் இலக்கியமும்

வந்தச் சம வயலி கதம்ப

நக்கலாசிரஞ்சு நாகி ●

நக்கலகதம்ப நாமுரி ●

ஸீக வ்யாஜாநாநாபடு வ்யசிராட ●
 வ்யசுதூதூ த்யலிநகாவ வ்யசிக்கலு
 நாகி தூநீநாக றுநாநூல்ப யசூ
 நானாகலிசூரூபடு பாகீகடுயிரிநலடு
 வ்யாடு

தூவ யசிக்கலு ஸீக 'வ்யயாத' ★
 நாமலிபுயூரி றுபடு ப்யுநாது
 வ்யுநானாகடு புநாநடு சூநு

இலி சிடககீரிநவ A-37E

(வகாநாது சுகதிந்ச நபவீடுலடு)

வ்யாநாபய்யூய

காகக்கலாநாபடு ப்யுசிக்கலு ஸீக யசிக்கலி கலரிடுத்ய ப்டு
 வகலாகரிநாது க நாமுரிபுடுகி யலீதி ராகலயி 1151 யூநா
 நாமுரிபுடுகி நாமுரி கலி கலி வ்யாநாபய்யூய கிநாகரிநாது
 வ்யாநாபய்யூய கிநாகரிநாது கலி கலி வ்யாநாபய்யூய கிநாகரிநாது

வசந்தம் புத்தக நிலையம்

- சீன சஞ்சிகைகள்
- சிறுவர் புத்தகங்கள்
- அரசியல், பொருளாதாரம், கலை இலக்கியம், மாக்ஸியத் தத்துவம் ஆகிய பல்புற சார்ந்த சீன வெளியீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ★ 'தாயகம்' கலை இலக்கிய மாத இதழைப் பெற விரும்புவோர் இங்கு தொடர்பு கொள்ளவும்.

374-A, மணிக்கூட்டு வீதி,

(வெலிங்டன் சந்திக்கு அருகாமை)

யாழ்ப்பாணம்.

இப் பத்திரிகை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக யாழ். 15/1, மின்சார நிலைய வீதியிலுள்ள க. தணிகாசலம் அவர்களால் யாழ்ப்பாணம், கே. கே. எஸ். வீதியிலுள்ள பூர் காந்தா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.